

Bibliotecă Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5789

8 PAGINI - 25 BANI

DUMINICĂ 31 DECEMBRIE 1967

GRIGORE HAĞIU POARTĂ VIE

E stema țării poartă către viitor,
frumos sculptată, vie,
în care inima, bătăile, sonor,
cu aerul vederii și le scrie.

Foși s-o deschizi din unghiurile toate,
cu tot ce-adânc sub ea își află loc;
semințe în pământul cald crăpate,
metale bubuind pe tronul lor de foc.

Foși s-o deschizi ușor, dând laoparte
impădurii munți, grânele coapte
și steaua care veghea arde,
și în același loc în orice noapte.

E stema țării pură-asemănare
cu inima înfiorată-n tine:
porți mari oglinzi, îngemănare,
să simți cu două trupuri vârsta care vine,

LA MULȚI ANI

PATRIEII

Patria — minunea cea mai mare și mai adecărată: rîul, ramul — pădurea aceasta cu-vîntătoare, tînăra, strălucitoare. Patria — splendoarea minune: cetăți cad în ruină, civilizată, epoci îmbătrînesc, se izează, tiranii și asuprii se prefac în pulbere, ca o furtună timpul zgîlție, trage de toate lucrurile, scutură tot ce este sortit pieirii. Prin toate însă Patria răzbate, se înalță, devine din ce în ce mai tînăra, mai puternică, mai strălucitoare. Toate furtunile timpului pe Ea o ajută să crească, îi dau forță și strălucire.

Patria — rîurile săpate în noi, cîmpurile ogîndite în noi, marea izbînd cu valurile ei în spiritul nostru. Patria — o mie de metri în adîncime sînt numai morminte ale strămoșilor; mii de metri în

de TRAIAN COȘOVEI

Înălțimi — sînt eforturile și sacrificiile și năzuințele și chemările lor și visele și nădejțile și poruncile lor spre noi.

Patria — cantitatea de cenușă omenească depusă de-a lungul veacurilor; focul cit a ars cete și focul cit a ars în suflete. Cantitatea de piatră cioplită și zidită, cantitatea de grîne și mîiere și lapte cu care am hrănit pămîntul; cantitatea de gîndire și de speranță și de cîntec și de lacrimi — și demnitatea adăugate demnității și frumuseții lumii. Patria — pîinea și fericirea adăugate la pîinea și la fericirea lumii. Rîu sau fluviu — sau izvor — ducînd în nesecata albăie a lumii.

Patria are formă rotundă, de

relor de ars varul și de încinerat eroii căzuți și înclăuși în norii albi de piatră cioplită.

Patria are formă de templu majestuos, de altar înalt, străjuit de brazi — semn că aici ne este dat să trăim aproape de marile lumini ale universului și aproape de zei, într-un Olimp comun, familiar; semn că aici am crescut și creștem cu o credință și o statornicie și cu un profund respect în marile eforturi creatoare, în marile idealuri luminoase ale umanității — cu o neclintită credință cu neînvinșă dragoste față de viață, față de pămîntul Patriei, față de oamenii ei cei mai buni, comuniștii, față de istoria noastră.

Patria — focul din cadrul

(Continuare în pag. a VII-a)

Primirea la Consiliul de Stat a șefilor misiunilor diplomatice

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ion Gheorghiu Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, au primit în ziua de 30 decembrie, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou și al celei de-a XX-a aniversări a Republicii. Au luat parte Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macovescu, primadjunct al ministrului afacerilor externe.

Au prezentat felicitări ambasadorii: R. P. Mongole — Togoiciu Ghenden, R. P. Bulgaria — Gheorghiu Bogdanov, Republicii Arabe Unite — Mohamed Fahmy Hamad, Belgiei — Honoré Cambiez, Franței — Jean Louis Pons, Italiei — Niccolo Moscato, Austriei — Johann Manz, R. P. Ungare — Josef Vince, Indoneziei — Sambas Atmadinata, R. D. Germane — Ewald Moldt, Japoniei — Akira Shigemitsu, R.S.F. Jugoslaviei — Iakša Petric, R. S. Cehoslovacei — Cestmir Cisar, U.R.S.S. — A. V. Basov, Finlandei — Bjorn Olof Georg Alholm, R. P. Albania — Iosif Pogace, Iranului — Soltan H. V. Sănândaji, Greciei — Jean C. Cambiotis, Turciei — Kamuran Gürün, Marii Britanii — John Chadwick, Argentinei — Rogelio R. Tristany, Indiei — A. S. Mehta, R. F. a Germaniei — Erich Strätling, Republicii Islamice Pakistan — Jamsheed K. A. Marker, Suediei

— Karl Rappe; ministrul Izraelului Eliezer Doron; înscărcinați cu afaceri ai Republicii Orientale a Uruguayului — Alberto Guani, R. P. D. Coreene — Riâm Gion Riâm, Republicii Chile — Rolando Stein, Braziliei — Marcio de Alencar Ramalho, R. P. Polone — Jerzy Fidler, Republicii Cuba — Omar Morales, R. D. Vietnam — Ho Tu Truc, S.U.A. — Joseph W. Neubert, Olandei — Arnold Peter van Walsum, Elveției — Wilhelm Doppler, R. P. Chineze — Ma Şiu-şin, precum și reprezentantul ad-interim al șefului Reprezentanței Consulare și Comerciale a Spaniei — J. L. de la Guardia y Maestro.

În numele corpului diplomatic, și al său personal, ambasadorul R. P. Mongole, Togoiciu Ghenden, a adresat președintelui Consiliului de Stat cordiale felicitări cu ocazia Noului An și celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii. Permiteți-mi, a spus el, să vă adresez dumneavoastră, colaboratorilor dumneavoastră, poporului român noi și mari succese în noul an, pentru înflorirea țării. Vă doresc sănătate și mulți ani de activitate.

Răspunzînd, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a mulțumit pentru cuvintele de felicitare adresate țării noastre și poporului român.

Aș dori să adresez tuturor fe-

licitări cu ocazia Noului An și să vă urez succes în activitatea dumneavoastră îndreptată spre întărirea relațiilor de colaborare și prietenie dintre țările dv. și România. Considerăm că dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre corespunde cauzei prieteniei și întăririi păcii internaționale. Îmi exprim speranța că în anul viitor relațiile dintre România și țările pe care dv. le reprezentați se vor dezvolta în interesul tuturor, spre binele României și al țărilor dv. și al cauzei păcii.

Vă urez tuturor multă fericire. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de stat români s-au întreținut cordial cu șefii misiunilor diplomatice.

1968

ÎN PROIECTELE NOASTRE

Pagina 3 — anticipații la viitoarele succese

- Ing. N. CONSTANTIN, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini
- VASILE BUMBĂCEA, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare
- Ing. VALERIU RASANOVSCI, directorul Institutului de proiectări pentru industria ușoară
- NICOLAE HUDIȚEANU, Erou al Muncii Socialiste, președintele Cooperativei Agricole din Comana, regiunea Dobrogea
- Ing. BARBU POPESCU, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii
- Ing. CONSTANTIN IANCU, adjunct al ministrului Căilor Ferate.

QUO VADIS SCIENTIA?
pagina 2: ANCHETA
INTERNĂȚIONALĂ A
„SCÎNTEII TINERETULUI”

În pag. 6: ION BĂIEȘU vă invită
Cu Tanța și Costel
la O NOAPTE
DE REVELION

SEMNE BUNE ANUL ARE

Și ursitoare, și fulgii, și gîndurile, totul, absolut totul, spune acum, cînd Anul nou incendiază fila albă a calendarului și foaia scrisă (pe jumătate, pe sferă, pe optime) a frunții: semne bune anul are.

Cine a împărțit înții și înții acest rîu ireversibil al timpului, în ani, a știut să facă din hotarul anilor prilej de melancolie și de încredere. Cine a hotărît că Anul nou trebuie să fie în mijlocul iernii, dînd jumătate din iarnă anului vechi și jumătate anului nou a simțit că sufletului nostru i-ar fi prea mult o iarnă întregă și atunci a împărțit-o celor doi ani, celui care trece și celui care vine.

Dar iată, pînă la ingeri și pînă la fantasmă, plesnesc bicele colindătorilor, dar iată, aerul e pur de parcă plînge o fecioară cu nume necunoscut deasupra frunților noastre, dar

iață, la nori și la ferestre apărem noi și fiii noștri și străbunii noștri, spunîndu-ne **Bună ziua și La mulți ani** și așa mai departe de o mie nouă sute de ani, de o mie nouă sute de rotiri ale pămîntului, dar iată, iarna își arată lumea fundamentală de cristale și adevărul ei ne limpezeste fețele și calii copilariei noastre nu au iesit, și locul iesile acestor cai îl ține singele nostru, în fața căruia blînde animale

îngenuche în noaptea Anului nou, căci Anul nou nu este numai al nostru, al oamenilor, ci este și al păsărilor, și al cailor, și al pomilor, este și al Mării Negre și al Jiului și al vîrmetului de mătase și al schele de aluminiu și al luminii și din nou al meu și al tău și al nostru, al celor vînași și al gîndesc, al celor mai înalți cu un cap decît orizontul de lucruri și de ființe ne-

(Continuare în pag. a VII-a)

de
ADRIAN
PĂUNESCU

ÎN PAG. 4-5 ancheta:
„CE PERSONALITĂȚI AȚI DORI SĂ
VI SE ADRESEZE ÎN PAGINILE
ZIARULUI NOSTRU?”

La primele scrisori răspund printre alții: academicienii HORIA HULUBEI, GH. MIHOC, ZAHARIA STANCU, EMIL CONDURACHI, actorii VASILICA TASTAMAN, FLORIN PIERSCI, ȘERBAN CANTACUZINO, SEBASTIAN PAPAIANI, sportivii GH. CONSTANTIN, MIHAELA PENEȘ, VALENTIN STĂNESCU.

QUO VADIS, SCIENTIA?

ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ A „SCINTEI TINERETULUI”

Realizată de I. SAVA și P. JUNIE

VOR FI DESCIFRATE LEGILE LUMII MICROPARTICULELOR

Prof. Dr. WERNER HEISENBERG
de la Institutul „Max Planck”

— Laureat al Premiului Nobel — pentru fizică în 1932. Este creatorul mecanicii cuantelor. Prof. W. Heisenberg este autorul celebrei relații de nedeterminare care îi poartă numele.

În domeniul fizicii atomice cele mai importante sarcini pentru deceniile imediat următoare vor constitui elucidarea deplină a cunoașterii teoretice în fi-

zica particulelor elementare. În acest domeniu de investigație au fost construite marile instalații experimentale de la Berkeley, Dubna, Geneva și Broo-

khaven, care prin rezultatele obținute promit nu numai elucidarea legilor naturii ce reglementează cele mai mici corolații din domeniul spațiu și timp, dar și soluționarea unei probleme filozofice de prim ordin care a preocupat omenirea încă de pe timpul filozofilor greci Democrit și Platon.

Mi se pare posibil ca în acest domeniu special al fizicii atomice să se ajungă la o concluzie, în timp ce în macrocosmos, în problemele cosmologice, vor mai rămâne deschise încă multe întrebări. Dar legile naturii care reglementează structura particulelor elementare vor fi cunoscute în următoarele câteva decenii.

W. Heisenberg

CĂTRE O EXTENSIUNE A MECANICII...

Acad. OCTAV ONICESCU,
profesor la Universitatea — București

Este creatorul mecanicii invariante a punctului material. Aduce contribuții de seamă în teoria probabilităților prin introducerea noțiunii de funcție — sumă.

Vitezele mari au constituit cel dintâi dintre aspectele fenomenului de mișcare care a condus pe fizician să depă-

sească granițele mecanicii lui Newton. Rezultatul a fost nu numai descoperirea dependenței masei de viteză și

a nebanuitului depozit de energie pe care îl include materia dar și o teorie a gravității ca manifestare inerțială a acestei materii. Toate acestea încorporează într-o viziune structurală a lumii fizice care deschide științelor cele mai promițătoare perspective.

Interpretarea relativistă s-a extins însă mai cu seamă spre inteligența universului în mare, a universului galaxiilor și a constituit, fără a putea justifica o formă definitivă, principalele modele ce stau la baza cosmologiei zilelor noastre.

Fenomenele universului particulelor elementare s-au arătat recalcitrante tratamentului relativist. El este prea geometric, deci în mod esențial continuu, pentru a putea fi aplicat unei lumi în

care discontinuitatea, aspectul cuantic al materiei, cît și al energiei sînt date primare ale experienței. Dar acești experți care spațiului și timpului, deci implicat mișcării, continuate. Iar dacă nu pierdem din vedere că mișcarea asigură legătura indisolubilă între spațiu și timp, deci trebuie să ne releva structura lor intimă și dacă mai ținem în seamă că mișcarea este a materiei și nu ceva independent de ea, ne găsim pe drumul revenirii la izvoarele mecanicii lui Galilei și Newton, pe care va trebui doar să le interpretăm mai larg decît au făcut-o ei și celălalt clasic al acestei discipline.

Iată ce credem a fi un important program de viitor. Unele realizări pe acest drum sînt de pe acum incu-

rajoare. Ele au condus nu numai la regăsirea — pe cale pur mecanică — a manifestărilor inerțiale ale materiei pe care ni le relevase teoria relativității, dar au reușit să interpreteze și fenomenul dilatației universului de asemenea ca o manifestare a inerției, sensibilă pentru corpuri la mari distanțe. Această concepție mecanică se constituie în etape și lărgeste capacitatea noastră de a înțelege gama întreagă de forme ale materiei în mișcare, lăsîndu-ne să sperăm că va lămurii cel puțin unele dintre aspectele micro-universului nuclear.

O. Onicescu

O NOUĂ ERĂ BIOLOGICĂ?

Prof. Dr. JOSHUA LEDERBERG
de la centrul medical al Universității „Stanford”
din California

— Laureat al Premiului Nobel — pentru fiziologie și medicină în anul 1958.

Trăim într-o cultură științifică și în mod nostru de viață prin înțelegerea obiectivă a naturii depinde nemulțumirea de disciplină pe care nu numai știința știe să o predea. Cu alte cuvinte, folosul cel mai important care decurge pentru om din cercetarea fundamentală este educarea lui pentru a ști cum să se comporte față de natură, cum să devină un animal rațional. Confruntarea imediată a omului cu educația se desfășoară în anii de școală. El învață de la profesori săi, începînd din școala elementară și pînă la terminarea univer-

sității. Dar profesorii oare cum învață? Cum pot fi ei discipulați pentru a poseda vigoarea intelectuală și onestitatea necesară? Numai fiind în permanență confrunțați de adevărul contemporan, un adevăr care evoluează permanent și își are originea în procesul științific: a pune întrebări naturii și a supune răspunsurile propuse unei critici nemiloase, dar obiective din partea oamenilor de știință bine informați și animați de spiritul înalt competitiv al cercetării.

Unor tendințe de a urca

în ierarhia academică este paralizată prin expresia „a publica sau a dispărea”. Dar aceasta este o necesitate vitală pentru progresul științific. Nici un adevăr nu poate fi confirmat dacă el nu este publicat, adică expus criticii. În biologie, mai bine decît în orice alt compartiment al activității umane se pot observa funcțiile pragmatice și umanitare ale științei. Din punctul de vedere utilitar, agricultura a constituit prima arenă principală a biologiei practice, dar ea a fost curînd depășită ca atare de medicină. Motivată pentru aspectele cele mai incitante ale biologiei moderne este de a facilita atacul împotriva bolilor umane. Este foarte adevărat că analiza componentelor celulare, modalitatea lor de sinteză și organizarea constituite o parte esențială a atacului pe care-l dărim împotriva cancerului; nu vom izbăvi să înaintăm prea mult în preîntîmpinarea și ușurarea diver-

selor forme de debilitate mentală decît dacă vom cunoaște mai bine dezvoltarea creierului; structura proteinelor și schimbările chimice care intervin în acestea odată cu trecerea timpului sînt cunoștințe indispensabile pentru a preîntîmpina îmbătrînirea. În ceea ce privește bolile mentale care, din punct de vedere statistic sînt plaga noastră medicală cea mai prezantă, noi încă nu sîntem mîcar siguri asupra cauzelor principale spre care trebuie să se îndrepte investigația științifică și trebuie să studiem pur și simplu pentru a ne forma concepția corespunzătoare. Este neîndoielnic că în mai multe domenii nu știm să profităm pe deplin de cunoștințele fundamentale existente și mulți oameni sînt bolnavi și mor din cauza unor boli care pe deplin cunoștințele noastre în alimentație iar consecința acestui fapt este că mulți oameni care ar putea fi bine

hrăniți suferă din cauza unei proaste alimentații. Posibilitatea prestării unei îngrijiri medicale avansate, la fel ca și a hranei, adăpostului și încălzirii, constituind probleme sociale acute, grevează asupra sensibilității oamenilor de știință, nu mai puțin decît asupra celorlalte ființe umane, probabil cu atît mai mult, cît cît primii sînt mai profund conștienți de potențele neorealizate ale culturii noastre tehnice. Se poate, de asemenea, indica decalajul tehnologic, numărate instalații medicale pe care industria noastră le-ar putea asigura, întîni, rinichi, ficat, ochi, minte, urechi artificiale putînd aduce nemăsurate contribuții la sănătatea oamenilor. Sînt multe cazuri în care posedăm cunoștințe aproape suficiente deși nu perfecte, cu privire la aplicații tehnologice în domeniul sănătății, în aceeași măsură în care posedăm informații fundamentale de fizică și me-

talgie pentru a susține fabricarea unor noi arme sau sisteme acvatice. Dar n-am izbutit să elaborăm tehnologiile corespunzătoare, deși ele sînt mai curînd probleme de ordin politic și economic decît științific. Nici măcar n-am încercat de a avea curajul să încercăm. Ignoranța marelui public în domeniul biologiei îl avut și va avea influența cea mai dureroasă tocmai în înșiră natura umană. Fără îndoială că avortul terapeutic se bazează pe ignoranța cea mai crasă asupra biologiei reproducerei. Cum își poate exercita cetățeanul responsabilitatea morală a judecării dacă el nu înțelege biologia științifică și fertilizării — și, desigur, aceasta nu înseamnă cîtăși de puțin că este singura perspectivă asupra acestei judecări și mijloacele tehnice acum disponibile pentru a preveni malformațiile monstruoase ale fătului, sau traumele psihice de lungă durată ale mamei. Pe

măsură ce medicina își perfecționează instrumentele, înseși succesele obținute pun probleme noi. Ne îndreptăm cu repeziune spre o eră cînd înțelegerea noastră clasică despre moarte devine depășită. Adevărul este că o persoană nu moare într-un anumit moment și cunoașterea acum mai multe căi prin care să prelungească viața înainte era un decer în mod imediat. De aceea, sfîrșitul unei vieți devine aproape de regulă o chestiune de decizie a medicilor care renunță la propriile lor speranțe de o mai fi „folositori” prin îngrijirile acordate. Sînt poveri care ne-or trebui lăuate pe umeri medicilor dar vor trebui să rămînă astfel cît timp oamenii nu vor cunoaște datele esențiale despre viață. De pe acum confruntarea dintre morală, justiție și știință devine împovărătoare, dar

biologul înțelege că acesta este abia începutul. Nu mă înscris printre cei care se așteaptă că vom utiliza genetica pe scară largă pentru „fabricarea” omului sau pentru a-l reface acizii dezoxiribonucleici — sînt descoperiri care vor mai necesita 10—20 de ani, o perioadă foarte îndelungată comparativ cu ritmul actual al revoluției științifice. Poedăm, de acum, unele instrumente pentru modificarea dezvoltării indivizilor cum fi, de pildă, schimbarea sexului pe căi chirurgicale și tratamentul endocrin. Putem de asemenea fi siguri că nu ne găsim prea departe de timpul cînd se vor face intervenții directe pentru a controla creșterea cerebrală la făt sau prunc.

Joshua Lederberg

VIDUL ÎNAINȚAT — O MARE ENIGMĂ

Prof. Dr. JANUSZ GROSZKOWSKI,
Președintele Academiei de Științe a Poloniei

Rolul jucat de vidul înaintat va sporii neînțelesul nu numai în cercetarea științifică, dar și în tehnică și industrie. Într-un șir de domenii ale științei, puritatea perfectă a substanțelor examinate se dovedește a fi condiția primordială care predețerminează execuția corectă a numeroase experiențe indispensabile în cercetarea științifică modernă. În consecință, aceste experiențe trebuie realizate într-un mediu liber de gaze și vapori indesezabili, adică într-un vid cît mai înaintat cu putință. Precauții de acest gen trebuie cu atît mai mult luate cînd este vorba de examinarea materiei, de a-i determina proprietățile fizice, chimice etc. În diverse ramuri ale industriei — de pildă, în industria

materialelor și dispozitivelor semiconductoare, mai multe procese tehnologice executate cu materiale semiconductoare necesită un grad de puritate foarte înalt pentru a înlătura adaosurile neprevăzute față de care caracteristicile dispozitivelor semiconductoare (diode, tranzistori etc.) sînt extrem de sensibile. Prin urmare, pentru a asigura succesul acestor tehnologii, vidul foarte înaintat este absolut indispensabil. Cît despre utilitatea vidului înaintat în tehnica modernă este de ajuns să menționăm spre exemplificare tehnica cosmică. Înainte de a fi lansate, vehiculele cosmice sînt

supuse pe Pământ unor încercări în condiții cît mai apropiate cu putință de celea existente în Cosmos. Una dintre acestea — și nu cea mai puțin importantă — este vidul înaintat. Problema de a simula condiții cosmice pe Pământ este departe de a fi ușor de rezolvat. Este nevoie să se realizeze în interioare cu un volum relativ mare (de ordinul a o sută de metri cubi), vidul cosmic avînd ca trăsătură caracteristică o presiune foarte slabă: de un miliard de miliarde ori (10¹⁴) mai mică decît presiunea atmosferică. Un alt exemplu de aplicație a vidului foarte înaintat îl oferă instalațiile care servesc la ob-

ținerea particulelor de mari energii în acceleratoare. Acest dispozitiv, pentru a funcționa cu regularitate, reclamă nu numai un vid înaintat, dar și o mare viteză a evacuării unor cantități considerabile de gaz, ceea ce înseamnă folosirea unor pompe cu mare viteză de pompare. Este un principiu foarte simplu, dar totodată foarte im-

portant pentru tehnica vidului: presiunea într-un spațiu închis — la afluența unui gaz dat este cu atît mai mică cît este mai ridicată viteza pomparii. Fata de aceste probleme, care sînt și sînt sarcinile ce revin științei și tehnicii vidului? Pentru producerea unui vid foarte înaintat, condiția fundamentală este reducerea gazelor deșajate din pereții sistemului de vid. De aici rezultă problema materialelor cu proprietăți speciale în raport cu vidul, impermeabilitate față de gaz, rezistibilitate față de solubilitatea gazului, ușurința în degazare. Acestea pot fi anumite mate-

riale cu structura foarte regulată sau unele aliaje și materiale noi, ceramici sau poate materiale sintetice, organice și anorganice. Problema următoare privește construcția pompelor cu mari viteze de pompare. De asemenea, nici problema măsurării presiunilor extrem de mici nu este ușor de rezolvat. În condițiile presiunii atmosferice, într-un cm³ sînt aproximativ 30 miliarde de miliarde de particule gazoase, în timp ce în vidul cosmic sînt numai 30 de particule. Să sperăm că în anii ce vin, vor fi găsite soluții și în acest domeniu. Perfecționarea metodelor de

producere și de măsurare a vidului cel mai înaintat va contribui fără îndoială la progresul în cercetarea fizică asupra structurii materiei, în domeniul plasmelor și al proceselor termionice; totodată, dezvoltarea tehnicii cosmice va profita și mai mult de progresul realizat în domeniul tehnicii vidului.

J. Groszkowski

DE UNDE VOM CAPTA ENERGIE?

Acad. REMUS RĂDULEȚ,
vicepreședintele Academiei Republicii Socialiste România

Lucrările sale în domeniul electrotehnicii aduc noi date științifice asupra teoriei generale a cîmpului electromagnetice. Consumul actual de energie al omenirii, necesar pentru producție, pentru transporturi și asigurarea confortului la nivelul de trai de astăzi nu mai poate fi acoperit din sursele clasice inepuizabile și econo-

mic amenajabile, care sînt căderile de apă. Fiindcă sursele de energie solară, eoliană, a mareelor și geotermică nu sînt și nu au în viitorul apropiat perspective de amenajare economică pe scară mare, nevoile de energie ale omenirii se acoperă și se vor mai acoperi un anumit timp în principal de către combustibilii solizi, lichizi și gazoși. Cu creșterea actuală a consumului anual de energie, care se dublează la fiecare 20 de ani și al energiei electrice, care se dublează la fiecare zece ani — rezervele de combustibilii ale planetei noastre se vor epuiza însă în vreo câteva decenii — dacă nu vor spori considerabil randamentele lor de

utilizare sau dacă nu se vor găsi alte rezerve de energie. De aceea, energetică decenilor viitoare va avea de rezolvat două probleme: să sporească considerabil randamentele în obținerea de energie — și în special de energie electrică, al cărei consum crește mai repede — și să dezvolte obținerea de energie — și în special de energie electrică — din purtători neclasi. Călea folosirii de combustibilii neclasi a fost deschisă în principiu odată cu reușita aducerii în stare critică a primului reactor nuclear de fisiune, acum mai bine de două decenii. Tehnica a dezvoltat între timp în laborator sau industrial, reactoare nucleare cu neutroni rapizi de

viteză „termice” pe mai multe „filiere”, determinate alt de tipul de combustibil nuclear folosit, cît și după materialul său moderator și agentul său de răcire. Centralele nucleare-electrice cu neutroni „termici” se apropie sau au atins competitivitatea cu centralele termoelectrice cu cărbuni, așa încît popoarele își pun problema alegerii filierei celei mai adecvate pentru întregirea resurselor lor clasice de energie, care au început să nu mai poată acoperi nevoile. Criteriile sînt rezervele lor de energie și nivelul industriei lor, în special chimice, experiența industrială existentă pe diferitele filiere, precum și capacitatea filierelor de a

produce din uraniu 238, nefișionabil, plutoniu 239 care este fișionabil. Este important ca reactoarele cu neutroni termici să producă cît mai repede plutoniu necesar pentru trecerea la reactoarele cu neutroni rapizi, ale căror probleme tehnice sînt rezolvate în mare parte, deoarece acestea permit să se extragă dintr-un kilogram de uraniu o energie de mai bine de zece ori mai mare decît reactoarele cu neutroni termici, și anume egală cu energia ce se poate obține din 500 de vagoane de cărbuni. Rezervele de uraniu ale planetei noastre sînt aproximativ echivalente cu rezervele ei de combustibil clasic. Puterea centralelor nucleare-electrice în funcțiu-

ne cu reactoare cu neutroni termici depășește astăzi zece milioane de kilowati și acoperă în unele țări peste zece procente din producția lor de energie. Din cauza progreselor realizate de tehnica în acest domeniu și din cauza rezervelor de uraniu ale Pământului și de așteptat ca procedeele magnetohidrodinamice și al pilei cu combustibil să se dezvolte în umbra procesului de fisiune nucleară, sau să cuprindă numai ramuri speciale ale energeticii. Se cunoaște astăzi și se folosește necontrolat în bomba cu hidrogen, dezvoltarea de energie prin fuziunea nuclearelor atomilor ușori, cum sînt anumiți izotopi ai hidrogenului. Cum rezervele pămîntului în acești

izotopi sînt foarte mari, iar energia liberabilă din kilogramul de material fișionabil e incomparabil mai mare decît aceea liberabilă din kilogramul de material fișionabil, marile unități de cercetare depun eforturi considerabile pentru aducerea sub control tehnic a eliberării pe această cale a energiei, numită calea termionucleară, temperaturile necesare realizării fuziunii, fiind extrem de înalte. Cînd va reuși această operație, problema aprovizionării cu energie a omenirii va fi rezolvată pentru timpuri imprevizibile de lungi.

Remus Răduț

MĂ FASCINEAZĂ ÎN CONTINUARE PROBLEMA TIMPULUI

Prof. Dr. ILYA PRIGOGINE
de la facultatea de științe a Universității Libere din Bruxelles

Problema care n-a încetat să mă fascineze în cursul carierei mele științifice, este problema timpului, nu în calitate de concept abstract, ci de parametru comun al fenomenelor evolutive. Studiul problemei timpului mi se pare că se află astăzi în primul plan al frontierelor științei. Este evident că experiența noastră cotidiană ne învață un lucru: trăim într-o lume înalt structurală, spre deosebire de un univers inform în care totul ar fi fluctuant și hazardat. Este suficient să evocăm fenomene de două genuri: în astrofizică observații care se întind astăzi pe milioane de ani lumină ne arată un univers cu structuri „ierarhizate”, planete în jurul unei stele, stelele în galaxii, poate supergalaxii. Nimic ce

s-ar putea compara cu o distribuție uniformă a materiei. De asemenea, biologia moleculară ne arată că viața este legată de o organizare moleculară specifică, analoagă oarecum unei organizații uzinale strict raționalizate. Nu am dat decît două exemple din multe altele. Astăzi apar științe noi cum sînt termodinamica fenomenelor ireversibile, mecanica statistică a fenomenelor ireversibile care pun — încă timid — primele ilouane ale unei astfel de înțelegeri. Mecanica clasică nu cuprinde timpul ca parametru, care să descrie deplasarea în spațiu a obiectelor, ca parametru care să descrie mișcarea. Timpul legat de transformări a pătruns în fizică în secolul XX, o dată cu termo-

dinamica. Dar era vorba de transformări foarte simple, de egalizare progresivă a temperaturilor între două corpuri aflate inițial la temperaturi diferite sau de difuzia în care un element constituent acumulat mai întîi într-o anumită parte a unui volum se răspîndește în mod progresiv. Studiul elementelor comune ale acestor fenomene a condus la formularea termodinamicii clasice. Aceasta descrie în mod satisfăcător distrugerii structurilor, dispariția progresivă a unei situații particulare realizată inițial, cum este cazul în studiul difuziei. Dar o teorie a „distrugerii structurilor” trebuie să fie însoțită de teoria „formării structurilor” și aceasta lipsea din termodinamica clasică. Pentru mine aici se află o-

biectul esențial al termodinamicii fenomenelor ireversibile. Puțin cîte puțin, după cum am demonstrat în recentele mele lucrări, începem să precizăm condițiile structurării necesare pentru ca energia primită de un sistem să se transforme în organizare. Există o clasă de structuri pentru care programul acesta a fost în mare măsură început: structurile de „echili-

bru” care, odată formate, se mențin un timp indefinit fără nici un aport de energie asemenea cristalelor aflate la temperaturi coborîte. Dar cazul cel mai important este cel al structurilor disipative care nu se realizează decît printr-un continuu aport de energie. Formarea unei structuri disipative este comparabilă cu punerea în funcțiune a unei „mașini”. Dar cînd începe natura să fabrice inepsele acestei mașini? Astăzi este cunoscut cît puțin un element important: orice structură disipativă este un răspuns la condițiile de non - echilibru impuse sistemului de mediu. Orice structură disipativă este o structură de „răspuns”. Dar trebuie mult mai bine precizate încă condițiile în

care apar astfel de structuri, condiții care sînt legate de cinetica chimică, tipurile de reacții necesare, fenomenele de transport implicate. Este sigur că viața aparține acestei categorii de structuri disipative și în acest domeniu ne aflăm abia la început. Este extraordinar gîndul că în era explorărilor spațiale noi înțelegem atît de puțin problema structurilor posibile ale materiei încît abordînd un alt „pământ” astăzi n-am ști nici cum să descoperim alte forme de viață și nici cum să le recunoaștem!

J. Prigogine

Ing. N. CONSTANTIN

adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini

1 Progresul tehnic în industria constructoare de mașini-unele și prin intermediul acestora și a celorlalte ramuri ale economiei naționale se va reflecta în 1968 printr-o serie de salturi calitative legate în primul rând, de diversificarea sortimentelor de mașini-unele prin asimilarea de noi tipuri. O atenție deosebită se va acorda producției de mașini agregat, linii automate, mașini centre de prelucrare, mașini de rectificat și suprafinisat, precum și creării de noi variante constructive de mașini-unele grele.

Introducerea pe scară industrială a sistemelor de comandă după program va asigura automatizarea mașinilor unele atât pentru producția de serie mijlocie cit, mai ales, în producția de serie mică.

La nivelul ministerului și cu concursul Consiliului Național al Cercetării Științifice s-a elaborat un program-cadru de introducere pe scară industrială în țara noastră a sistemelor de comandă după program.

Realizarea unor salturi calitative în construcția de mașini-unele este strâns legată de dezvoltarea producției de scule, dispozitive și verificatoare. Folosirea sculelor cu plăcuțe din carburi metalice sau metalo-ceramice va permite viteze de așchiere și rectificări de 60-100 m/sec, iar dezvoltarea fabricației de dispozitive în special cele din domeniul controlului activ va da posibilitatea reducerii timpilor auxiliari.

VASILE BUMBĂCEA

vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare

1 Încheiem anul 1967 în construcții, ca și în celelalte ramuri ale economiei naționale, cu rezultate remarcabile. Volumul lucrărilor de construcții realizat a crescut cu aproape 25 la sută față de anul precedent și au fost date în funcțiune noi complexe industriale, clădiri social-culturale, un volum mare de construcții de locuințe.

Anul 1968 — prin prevederile sale, care cresc cantitativ dar și în calitate — are și pentru ramura construcțiilor caracterul unei competiții spre eficiență. În ce constă ea? În primul rând în reducerea duratei de execuție și a costului construcțiilor. Rezervele mari în folosirea rațională a forțelor de muncă, în utilizarea la întreaga capacitate a mijloacelor mecanizate, în reducerea consumurilor de materiale stau permanent în atenția noastră pentru a fi scoase la iveală și valorificate cât mai deplin.

Organizarea producției și a muncii, s-a subliniat la Conferința Națională a Partidului, trebuie să devină preocuparea de bază și permanentă a celor mai bune cadre de specialitate. Iată instrumentul principal cu care vom opera pentru găsirea celor mai bune căi de concentrare și folosire rațională a mijloacelor, în vederea atingerii țelului propus, acela de reducere a duratei de execuție și a costului construcțiilor.

NICOLAE HUDIȚEANU

rou al Muncii Socialiste, președintele Cooperativei Agricole din Comana, regiunea Dobrogea

Noi, cooperatorii, obișnuim ca la sfârșitul fiecărui an, cînd în rubricile zărilor de seamă așezăm cifrele, să ne întrebăm: acest bilanț ne răsplătește sau nu efortu-

rie deosebită creării acelor mașini care să permită aplicarea procedurilor tehnologice așa-zis neconvenționale (procedee chimice, electrochimice, electroeroziune, utilizarea ultrasunetelor și a fasciolelor de energie înaltă) utilaje care se găsesc într-un număr redus în parcul industrial al țării.

2 Desigur că aceste obiective importante, generatoare de salturi calitative în construcția de mașini-unele, trebuie legate indisolubil de perfecționarea continuă a cadrelor de cercetători, proiectanți, tehnicieni și mai ales de creșterea rapidă a măiestriei profesionale a muncitorilor. În sectorul de mașini-unele, mai pregnant ca în multe domenii de activitate, pricoperia profesională, conștiinciozitatea celor care creează trebuie să conducă la realizarea de mașini capabile să corespundă celor mai diverse utilizări. Tineretului este chemat să răspunde primul acestor cerințe.

Acest mod de a munci este compatibil numai cu noțiunea de dragoste față de profesia aleasă. Tînărul care se gîndește la meseria pe care o va profesa în viitor, va trebui să și-o aleagă cu mult discernămint, ținînd seama și de aptitudinile sale.

Conștiinciozitatea și disciplina în muncă sînt, de asemenea, condiții care nu pot fi omise în munca de zi cu zi pentru atingerrea măiestriei profesionale. Respectarea tehnologiei de fabricație, a regimurilor de lucru, a indicațiilor date de personalul competent la locul de muncă — toate acestea contribuie la obținerea unei producții de calitate cit și la formarea personalității tînărului.

2 O caracteristică importantă a ramurii de construcții este dinamismul dezvoltării, reflectat și în structura forței sale de muncă, care se reimprespătează de la un an la altul cu numeroși muncitori și specialiști tineri. Mii de tineri părăsesc an de an instituțiile de învățămînt superior de construcții și arhitectură, școlile tehnice, profesionale și de maștri și își pun cunoștințele și elanul lor în slujba marilor construcții ale României socialiste.

Noile cuceriri ale tehnicii se fac simțite de zi de zi tot mai mult în construcții. Apar noi metode de calcul a construcțiilor, noi materiale, noi tehnologii de execuție. A luat mare dezvoltare folosirea metodelor matematice și a calculatoarelor electronice atât în proiectarea investițiilor cit și în conducerea și planificarea producției. Rezultatele muncii la planșetă, la conturarea soluțiilor și în șantier la realizarea construcțiilor, sînt influențate direct de nivelul cunoștințelor profesionale. Noi sînt suficiente noțiunile cîpătate pe băncile școlilor, ci trebuie în permanență o completare a lor cu ceea ce apare nou în țară și în străinătate. Iată de ce apelul meu colegial și tovarășesc către toți acești tineri este ca, indiferent de locul de muncă, să folosească pe deplin multiplele mijloace create pentru o documentare sistematică, pentru perfecționarea continuă a cunoștințelor profesionale — cheia de boltă în competiția în care am pornit și care se numește: eficiență.

Nu greșim cu nimic dacă numim anul 1968 anul unor salturi calitative în toate domeniile vieții sociale. Este primul an care va inspira, prin întregul mecanism social economic al țării, măsurile și perfecționările, generatoare de dinamism și eficiență, elaborate de Conferința Națională a Partidului.

Am solicitat, în acest context, unor tovarăși miniștri, directori de fabrici și uzine, de institute de proiectări, conducători de unități agricole să ne răspundă la două întrebări:

1. CE OBIECTIVE MARI, ESENȚIALE, ARE DE ÎNDEPLINIT SECTORUL DV. DE ACTIVITATE ÎN ANUL 1968?
2. CE SARCINI IMEDIATE REVIN, PENTRU ÎNDEPLINIREA ACESTORA, TINERILOR CARE ACȚIONEAZĂ ÎN ACESTE RAMURI?

Redăm mai jos răspunsurile primite în cadrul anchetei noastre.

1968 în proiectele noastre

porumb și la floarea-soarelui nu puteam realiza producții mai mari; producția de lapte a fost bună, dacă ținem seama că s-a menținut numai în jur de 2.500 litri de la fiecare vacă furajată.

Pe fundalul acestor rezultate s-au conturat obiectivele ce ni le-am propus pentru anul 1968 cu scopul de a înfăptui saltul calitativ preconizat de partid și de stat pentru agricultura noastră. Concret, noi ne-am propus obținerea unor producții cu 300 kilograme grâu, 200 kilograme porumb, 360 kilograme floarea-soarelui la hectar mai mari decît în 1967. Ne preocupăm la realizarea unei producții de 3.000 litri lapte de la fiecare vacă furajată.

Acum, în dreptul fiecărui obiectiv se află rezumat în graiul cifrelor, și al expresiilor sintetice, complexul de măsuri tehnice, economice și organizatorice ce jalonează drumul spre înfăptuirea lor. Iată-l: a) atragerea a șazei de hectare în circuitul agricol prin renunțarea la unele drumuri de țară inutile, prin defrișări, destele-

niri etc.; b) asigurarea a cincizeci kilograme îngrășăminte chimice, substanță activă, pentru fiecare hectar cultivat și fertilizarea întregii suprafețe; c) cultivarea numai a soiurilor și hibridurilor care prin cercetare și studiere în cadrul cooperativei noastre s-au detașat ca fiind cei mai productivi.

2 Numind și numai cîteva din măsurile prin care preconizăm să ajungem la realizarea producțiilor propuse, am spus, cred eu, într-un fel, și direcțiile în care așteptăm să se manifeste inițiativa organizației U.T.C., a tinerilor. Dacă ar trebui să mă refer exclusiv la sensul întrebării, răspunsul meu ar fi foarte scurt: să învețe, să muncescă cu drag în cadrul cooperativei agricole, să se gîndească că de ei depinde viitorul cooperativei noastre, al comunei, că ei sînt cei care vor realiza saltul satului spre comunism.

Ing. BARBU POPESCU

prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

1 Așa cum reiese și din planul de stat al economiei naționale pentru anul 1968 agriculturii și revin sarcini mari. În această perioadă valoarea producției globale va fi de 76,7 miliarde lei, cu 1,8 miliarde mai mare decît a fost prevăzut prin planul cincinal în varianta maximă, iar ritmul de creștere este de 8,6 la sută în comparație cu 5,9 la sută prevăzut inițial prin planul cincinal. Înfiptuirea acestui sintetic directiv e direct legată de măsurile preconizate pentru gospodărirea chibzuită a fondului funciar, între care hotărîtoare apar cele referitoare la lucrările de îmbunătățiri funciare și îndeosebi la irigații. În 1968, unitățile agricole vor avea de realizat un plan de investiții, la amenajările pentru irigații, în valoare de peste 2 miliarde lei, adică aproape dublu comparativ cu cel din 1967.

În prezent, sînt în curs de execuție șase mari sisteme de irigații care însumează la un loc aproape 500.000 ha. Printre acestea cel mai mare este sistemul Carasu cu o suprafață totală de 174.000 ha. Realizarea unor asemenea sisteme (printre cele mari din lume) ridică probleme dintre cele

mai complexe. Realizarea sistemului Carasu, spre exemplu, implică aducțiunea apei din Dunăre pe un canal de peste 130 m.c./sec, (cam cît debitul Jiului, Argeșului și Ialomiței la un loc) realizarea unor stații de pompare cuprinse între 70 și 130 m.c./sec. Iată de ce realizarea și punerea în funcțiune în anul viitor a unui perimetru de 23.000 ha din acest sistem, ca și a unor perimetre în celelalte mari sisteme (Cala-fat-Băilești, Terasa Brăilei și altele) reprezintă momente emoționante, și, în același timp, de prestigiu și satisfacție morală pentru specialiștii care au proiectat și executat asemenea suprafețe, pentru toți cei ce și pun semnătura la o asemenea înfăptuire.

Personal consider că un obiectiv de mare importanță pe care în 1968 trebuie să-l avem în vedere îl reprezintă preocuparea pentru folosirea rațională a pămîntului și păstrarea potențialului de producție al acestuia. Această acțiune va trebui dusă pe mai bine de șapte milioane hectare, contribuind anual la reducerea pierderii solului fertil ce echivalează cu aproximativ 500.000 tone îngrășăminte chimice, în substanță activă, pentru refacerea căreia este necesară o sumă de 1,5 miliarde lei.

Ing. VALERIU RUSANOVSKI

directorul Institutului de proiectări pentru industria ușoară

1 Anul 1968, pe care-l începem peste cîteva zile, se va desfășura, pentru noi, pe două direcții principale. Una — curentă: pregătirea și realizarea proiectelor pentru obiectivele anului 1969; alta — de perspectivă: fundamentarea și întocmirea studiilor pentru obiectivele cincinalului viitor (1971-1975). Un an, deci, de mari salturi calitative. În acest an pregătim și realizăm proiectele pentru fabrica de confecții de la Odorhei, Fabrica de tricotaje de la Huși, Tăbăcăria și blănăria de la Hirsova, Fabrica de articole tehnice de la Drăgășani, Fabrica de tricotaje de la Pașcani, Tesătoria de la Giurgiu, Fabrica de articole tehnice din cauciu de la Pitești și altele.

Fundamentarea și întocmirea studiilor în vederea introducerii obiectivelor pe care le va construi industria ușoară în cincinalul viitor (1971-1975) cere transformări de conținut în desfășurarea muncii de proiectare. Ne propunem ca în anul 1968 să cîștigăm timp, foarte mult timp. În primul rînd, prin extinderea activității

de pregătire a proiectării, prin întocmirea de proiecte tip, reactualizarea și lărgirea gamei de proiecte refozabile, întocmirea unor materiale de îndrumare și norme interne, transformarea serviciului de documentare într-un „creier de informații” care să răspundă prompt la cererile și comentariile proiectanților.

2 Văd în tot acest spațiu de activități un teren propice de manifestare a inteligenței și entuziasmului tinerilor. Aceste calități au nevoie, spre a se valorifica deplin, și de cadrul organizatoric necesar, ca să solicite permanent tinerii la autodepășire. Noi am creat acest cadru. Am urmărit ca tinerii să intre în colectivele pentru proiectarea obiectivelor noi, sau în atelierelor de tipizare, automatizare și de utilaje și a căror activitate va contribui la realizarea proiectelor, fabricilor și instalațiilor aflate pe planșetă. Să nu uităm că proiectăm pentru viitor, iar îndrăzneala de concepție, de care cel mai adesea dau dovadă tinerii, ne este nu numai binevenită dar și necesară.

Ing. CONSTANTIN IANCU

adjunct al ministrului căilor ferate

1 Obiectivul spre care tindem în 1968 este ca acest sistem principal de circulație — cale ferată, care alimentează întreaga economie națională — să funcționeze dintr-o caesornic. O țară cu o economie dinamică, în continuă înflorire, trebuie să aibă și o asemenea cale ferată.

Ridicarea eficienței economice reprezintă și pentru transportul feroviar corolarul activității noastre. Ministerul, în spiritul sarcinilor trasate de partid, a elaborat o serie de măsuri menite să accelereze sporierea vitezelor de circulație, reducerea staționărilor în stații și traje, îmbunătățirea relațiilor de colaborare cu întreprinderile etc. O sporire simțitoare a vitezelor de circulație, în vederea scurtării duratei de parcurs între centrele importante ale țării și stațiunile de odihnă și agrement, este preconizată și în transporturile de călători.

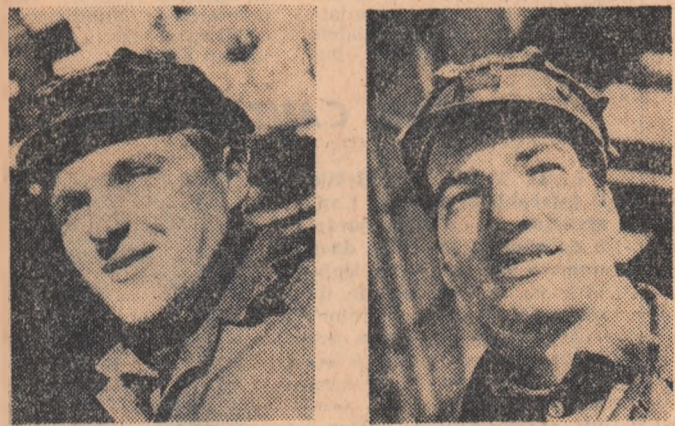
2 Nu este un secret pentru nimeni că activitatea în transporturile feroviare este o muncă grea și de o foarte mare răspundere. Obiectivul pe care noi îl urmărim în per-

manență — firește și în 1968 — este acela de a asigura circulația trenurilor în depline condiții de siguranță și aici aș cere tinerilor — care au o pondere însemnată în structura personalului nostru — să manifeste, fiecare la locul său de muncă, o înaltă conștiință și răspundere profesională. Această remarcă nu o fac pentru că tinerii n-ar dovedi asemenea acte de responsabilitate, ci tocmai pentru că în domeniul căilor ferate ștacheta exigenței, a răspunderii pentru munca pe care o prestezi, — și de care depinde de multe ori viața a mii de oameni sau bunul mers al unui sector important pentru economie — trebuie ridicată tot mai sus.

Pirghiile de susținere ale acestei ștachete sînt, ca în toate domeniile de activitate, pasiunea pentru meseria pe care o exerciți și competența profesională, amîndouă solicitînd o acumulare permanentă de cunoștințe profesionale noi, o corelare a acestora cu tot ce apare nou în tehnică.

VISURI • CERTITUDINI • ÎMPLINIRI

„VOM APRINDE FOCUL LA OȚELĂRIE”

La Galați, pe șantierul gigantului siderurgic am hotărît să interviu omul care lucrea în ziua aceea la cea mai înaltă cotă.

Pe un vînt de forța șaptea, la minus 18 grade, am început să urcăm schelele oțelăriei. Treabă afurisită de anevoioasă și nu mai puțin periculoasă. Sus, la cota 57, la închisul hanelui, i-am găsit lucrînd pe tinerii DUMITRU URȘU și MARCEL GIDEI. Ne-am prins cu centurile și am început discuția.

Nu am notat nimic, redăm aci totuși din memorie. Stiluul meu cu pastă s-a dovedit de neutritizat la o temperatură așa de scăzută.

Biografia: Amîndoi au 20 de ani. Dumitru a venit pe șantier din Livezile-Săveniului; Marcel, din Corod-Tecuci. Ambii sînt lăcătuși montori, calificați — pri-

mul într-o școală din Cîmpulung-Moldovenesc, iar celălalt la Roman.

Ce-și doresc de la '68? O dorință comună: „să terminăm la timp oțelăria”.

„Vă puteți imagina — mă întreba Dumitru — ziua în care prima șarjă va inaugura fluviul de oțel ce va prinde să țîșnească din Galați?”

Nu știu — spunea Marcel — poate dorim și alte lucruri — să intru la liceul seral industrial, o echipă de fotbal gălățeană să intru în A, să mă mut de la blocul burlicilor într-o garsonieră — dar acum, cînd viscolul ne taie, cu toată ființa noastră dorim să apropiem cit mai mult ziua în care vor fi aprinse cuptoarele oțelăriei”.

Pentru a-l putea fotografia i-am rugat să coboare pe niște grinzi, mai jos.

„Să învățăm... Să învățăm...”

Vaporul urca gîfînd către Brăila. S-au poate mi s-a părut. După viscolul de-afară, aci, în salonul de la clasa a II-a, căldura și murmurul discuțiilor îți dădeau o senzație de toropeală. Parcă totul rămînea nemîșcat — noi, vaporul, săciile și casele de pe maluri — și numai fluviul curgea lenes, neînterupt. Pe canapeaua din fata noastră trei fete — parcă de o vîrstă — sporovăiau vesele despre...

„Auzi, tu, nu mai îmi ajunge timpul. Am intrat în criză. Să vezi ce-l la noi. Ieri i-am servit masa Lilianei... sub masă. N-ai loc să te misti în cameră. Numai hîrtie de calc, planșe, tus, creioane, schițe, foi pline de calcule. Uf, dacă scap de proiect o să cred că m-am născut a doua oară”.

„Știi, am fost la concertul de luni seară al Filarmonicii. Mi-a plăcut”.

„Vreau ca de revelion să m-amețesc. Oare cum o fi cînd bei mai mult? Chiar așa, se învîrte totul, plutești?”

„Tu să nu faci prostii! Știi

care-ți este pedeapsa?! Te trimt să vezi pe „Martin soldat”. Le prieam, le ascultam și mă întrebam: oare ce planuri au pentru anul care vine, ce dorințe vor să li se împlinească?”

Le-am întreat:

NINA BALĂNIC: — Dorințe, planuri? Multe. Mai mari și mai mici. Sînt anul IV la o facultate a Institutului de chimie alimentară din Galați. Toti spun că patru este anul cel mai greu din studenție. Cel mai mult aș dori să reușesc să n-am emoții pentru nici un examen.

LILIANA SUSSMAN: — Si eu tot în patru. Ce-mi doresc? La vară încă o călătorie de studii în țară cu facultatea și pentru cit o mal ține, studentia mai multe turnee teatrale și concertate bune la Galați.

ELENA HODOROGEA: — Eu sînt în cîinci. Pregătesc predarea proiectului. Inteligeți deci care-mi sînt dorințele pentru '68.

ION ȘERBU

„O SALĂ A TURBINELOR CU MOZAIICURI VENETIENE”

ION POPA a traversat țara în diagonală: Oradea-Portiile de Fier — Turnu-Severin. Decizia i-a călăuzit conștiința și pașii. E tînăr, maistrul, și păstrează intactă și proaspătă pasiunea pentru construcții:

— Înainte de Portiile de Fier, am lucrat la Cluj, unde am și absolvit școala de maștri în construcții civile și industriale. În paralel, liceul seral.

— Și?

— Și, la cerere am venit la Portiile de Fier. Sincer vorbind meseria de civilist (construcții)

începuse să mă cam plictisească.

— Si?

— Si, iată-mă, globulul roșie, parte în marele sistem sanguin al uriașului șantier.

Si-ul se repetă. Pentru anul 1968 aveți ceva în pregătire, o anume dorință, vreo surpriză în ceea ce vă privește, ca viață, ca profesie, mai știu și eu ce?!

— Dorință, vreo surpriză...?!

— S-ar putea.

Il bănuiesc, simte și nu mă lasă.

— Pe unde am trecut am lăsat urme. E vorba de o pasiune, a mea în legătură cu un anume fel de mozaic... în carouri venetiene.

— Si?!

— Poate nu în '68 — sau s-ar putea — dar atunci cînd va veni timpul — o astfel de urmă aș dori să pot lăsa — ca o semnătură la o modestie. Imi imaginez o sală a turbinelor podită în carouri venetiene.

ION CUCU

„PRIMA NAVĂ RAPIDĂ ROMÂNEASCĂ”

Visurile mele din copilărie m-au purtat în lumea oceanelor și vapoarelor. Am și fugit de acasă pentru a-mi realiza visul de a deveni căpitan de navă. Mai tîrziu am devenit „marinar” pe Bega, dar tinjeam după ape mai mari. Cu gîndurile limpezi mi-am dat însă seama că fără învățătura nu voi ajunge la ele niciodată. Am terminat liceul seral, urmînd în prezent cursurile secției de construcții navale a Institutului Politehnic din Galați. Am ajuns să știu că navele

viitorului sînt cele rapide, care reușesc să se ridice deasupra valurilor, înfrîngînd rezistența apelor, dușmana navelor plutitoare. Iată de ce, de patru ani îmi inchin tot timpul liber, toate eforturile experimentării unor tipuri de nave rapide românești. Cu ajutorul unui grup de tineri entuziaști am reușit la Timișoara să construim și să experimentăm prima ambarcațiune cu rotoare imersibile, pe care ziarele au numit-o elicopterul marin. Vara trecută am efectuat probe cu ambarcațiuni cu

aripi, pe care ICEPRO-NAV-ul le-a experimentat și pe Dunăre.

Dunărea este o apă mare. Am sentimentul că visul din copilărie nu mai este așa departe. Mi s-a promis că echipa noastră de cercetare va primi în acest an un motor puternic „Carpați” și comanda de a executa prima navă rapidă românească, care va fi folosită ca navă sanitară. Pentru mine și colaboratorii mei aceasta va însemna realizarea celei mai arzătoare dorințe a anului 1968.

MATEI KIRALY student

Există unele ipoteze care susțin că revelațiile se săvârșesc de către diferite poezie încă din cele mai vechi timpuri. Sacanții nu au staționat însă exact (istoria are, oai, încă atâtea umbre) ce a fost, de fapt, la început revelațiilor, din ce constă el concret și de sens are. De pildă, în epoca de dinaintea descoperirii focului, ce stăteau și ce aprindeau oamenii la ora zero? Care cheilurile finești și atunci, ca și acum, până în zorii zilei, adică până la potroace? Oamenii mergeau și atunci, ca și acum, la revelații cu soțiile? În perioada matriarhatului, femeile luau cu ele la revelații și bărbății? Măcar oare și romanii de revelații normale sau nu descoperit acest soi de mincare abia după cucerirea Daciei de către Traian? Cînd a apărut prima oară revelațiile în istoria poporului român?

Între doar câteva întrebări care îmi stau în această clipă pe limbă și pe care îmi propun să le elucidez, cu orice preț, într-un viitor apropiat: Ce ne rămîne deocandă nouă, oamenilor contemporani? Să luăm această sărbătoare așa cum ne-a fost dată de străbunii și să ne folosim de ea temporar, în măsura în care, desigur, ne servește scopului propus.

În căminul conjugal al Tanței și al lui Costel, sărbătoarea revelațiilor a sosit pe nesimțite, puțin.

Persoane pașnice și lipsite de obsesia timpului și a celorlalte mari categorii filozofice, ei își duceau viața lor personală și modestă, cu mirările și evenimente triviale și vesele. Momentul trist cel mai notabil l-a constituit înțercarea recentă a lui Costel de la spitalul de urgență unde și-a îndreptat și sudat o bună parte din oasele scheletului său vizibil malformat în urma accidentului suferit cu acel vehicul numit într-un singur cuvânt „Trabant”. Căci, după sosirea acasă, între el și Tanța au urmat circa douăzeci de seri de întrebări și răspunsuri referitoare indeosebi la acea misterioasă autostopistă care s-a infiltrat cu atita violență în destinul lui Costel.

Dar după aceasta a sosit și o bucurie: avansarea lui Costel la București și instalarea lor într-un apartament nou-nouț. Desigur, astfel începuse să arate înfățișarea vieții lor întime între pereții de beton armat, astfel începuse să se comporte Tanța ca femeie și cu totul alte largimi cunoscutorizontului lor spiritual.

Să ne oprim însă puțin asupra întâmplărilor din seara zilei de 31 decembrie, orît de semnificative în esența lor și atât de folosite pentru orice om de bunăcredință.

Tanța și Costel stau în casă într-o atmosferă eminentement casnică și pașnică. Ea fumează și bea cafea, iar el gustă cu convingere dintr-o damigeană de vin roșu.

Costel modest a fost întotdeauna și așa ca muri.

E adevărat, Tanța, o meritam, pentru că în toată cariera mea am achiziționat numai taurine de rasă, că toți se și mira și mă întreba: „Mă, Costele, unde găsești tu taurinele astea așa de calorose?”

Da, Costele, așa e și dacă ai ști ce mîndră mă simt de tine, dar mai ales de apartamentul ăsta și de dependențele lui!

Cuprins brusc de un acces romantic, Costel o ia pe Tanța pe după umeri și iese cu ea pe balcon.

Tanța, dependentele, ca dependențele, că simt accesoriu, dar ce zici tu de balcon și spune-mi dacă nu simți cum îți circula poezia prin singe cînd te afli la altitudine asta de etajul zece.

Costele, îmi este tot la fel de îndoesebi ca și fie, mai ales cînd văd că mi se deschide în față niște peisaje atât de agricole și de naturale peste Bărăgan, că uneori, dacă îmi fortex puțin privirea, o căd pe mama la Lehliu torcînd pe prispă lînd pură.

de defectul ăsta de caracter, dar ceea ce regret profund este că tragi prea adînc în piept, și mi-e frîdă să nu te alegi cu vreun cancer, iar pe urmă să dai, doamne ferește, în vreun T.B.C.

Costele, am aflat și eu de aceste prizele medicale, dar ce să fac, căci nu fumez din vrea plăcere. Fumez pentru că tu știi ce vreiște o în interiorul meu sufletesc și cit sufar de cînd mi-ai făcut avertența oia cu Trabantul și autostopista, de a trebuit să vin două săptămîni zi de zi la tine la spital cu compoturi la borcan, ca să-ți alin durerea de sub ișă. Fumez pentru că sînt nercoasă psihic și ca să mă abțin.

Orice suportă Costel, să-i tai și-o mină, dar să nu-i aduci aminte de respectivul accident fatal, căci devine brusc alt om. Mai exact, devine roșu la față.

Tanța, eu te sfătuiesc ca un coleg de viață ce-ți sînt: abține-te să mă mai ameninți ba cu uzuzii verbale, ba cu parafraze din Codul Familiei, ba cu scrisori la revista „Femeia” și copie la cadre, căci s-ar putea ca într-o zi să simt că nu mai suport.

Costele, nu te enerva, că o singură dată am apelat la forța cuvîntului scris și te-am dat exemplul negativ la rubrica mea preferată, cînd ai aruncat cu araguzul aprînd după mine și cu mobila „Codlea”. Fii calm.

Tanța, eu sînt calm și nu mă supărăm pentru ce-ai făcut dacă era alta în locul tău, dar să te pretezi la așa ceva tu, așa de sensibilă la suflet și care ai caracter în tine cu toptanul!

Tanța vîrsă, pe bună dreptate, o lacrimă de regret.

Costele, re-ai-ți tu mai întîi comportarea ca soț ce ești și îmi corectez și eu viciul momental.

Tanța, nu știu pe ce să mă jur, că n-am nimic mai scump la îndemîna decît pe tine, dar să vezi tu dacă o să mai repet eu greșala trecutului în caz că mă dozezi din nou cu un autovehicol. Să stea autostopistele înșirate în fața mea pe două rînduri, mai goale ca la estradă sau strip-tis, și nu capătă de la mine mai mult de o privire, maxim două cel mult.

Păi n-ar fi păcat, Costele, să ne certăm tocmai acum cînd ai fost și tu avansat ca șef de serviciu taurine și cînd ne-am mutat și noi în București și ne-am făcut o cîștigă de Capitală?!

Tanța, în chestia cu mutatul în București meritul e al tău. Mă, Tanța, ce formidabil ai știut tu să te lipsești ca un timbru fiscal de sufletul lui nașu, care a pus pe urmă o corbă bună unde trebuia în sensul avansării mele!

Lasă, Costele, că avansarea o meritai în primul rînd pentru calitățile tale de achizitor, puțin dispensele de studii primare și cei șapte ani de-acasă echivalenți.

Costel modest a fost întotdeauna și așa ca muri.

E adevărat, Tanța, o meritam, pentru că în toată cariera mea am achiziționat numai taurine de rasă, că toți se și mira și mă întreba: „Mă, Costele, unde găsești tu taurinele astea așa de calorose?”

Da, Costele, așa e și dacă ai ști ce mîndră mă simt de tine, dar mai ales de apartamentul ăsta și de dependențele lui!

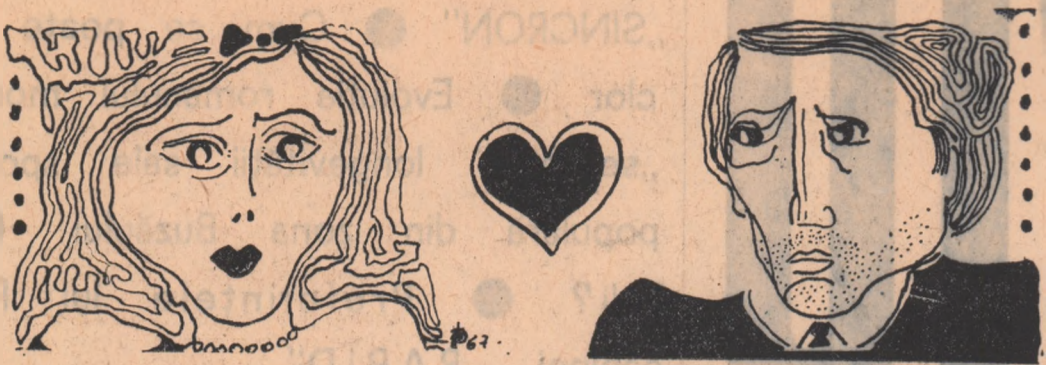
Cuprins brusc de un acces romantic, Costel o ia pe Tanța pe după umeri și iese cu ea pe balcon.

Tanța, dependentele, ca dependențele, că simt accesoriu, dar ce zici tu de balcon și spune-mi dacă nu simți cum îți circula poezia prin singe cînd te afli la altitudine asta de etajul zece.

Costele, îmi este tot la fel de îndoesebi ca și fie, mai ales cînd văd că mi se deschide în față niște peisaje atât de agricole și de naturale peste Bărăgan, că uneori, dacă îmi fortex puțin privirea, o căd pe mama la Lehliu torcînd pe prispă lînd pură.

Apropos de peisaje, Tanța, iese az-noapte pe balcon să văz cum doarme găinile și cînd mă uit pe cer, era așa de senin că vedeam numai buciți de Cosmos natural, și uite-așa zburau sateliții prin el, că-ți venea săntinzi mîna și să-i culegi ca pe niște fructifere coapte.

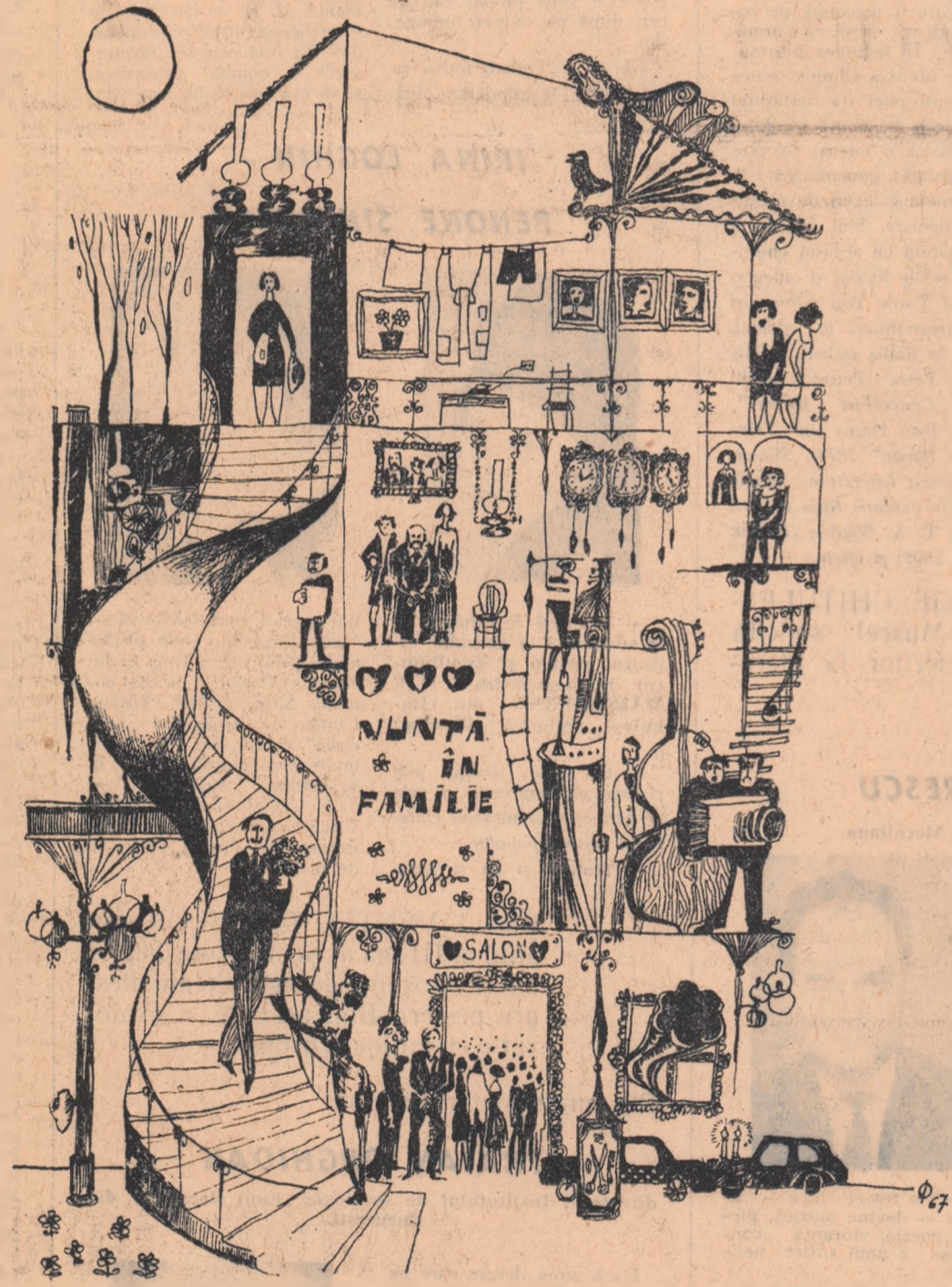
Sensibilă din naștere, Tanța, imediat cum se aduce vorba de un cadru natural și poetic, simte nevoia de căldură sufletescă.

ION BĂIEȘU

IUBIREA E UN LUCRU FOARTE MARE

Cu Tanța și Costel ÎN NOAPTEA DE REVELION

Ilustrații de DORIN DIMITRIU

conul și peisajul ăsta cu aer curat și văzduh din belșug dacă nu profiți și tu să-mi spui în cadrul lui o corbă sinceră de dragoste, că nu m-ai mai mîngîiat cu un cuvînt sensibil de la nunta, cînd eram sub masă fericiți.

Fire realistă Costel respinge hotărît dulcagăriile.

Tanța, ce spui tu e romantă curată și eu zic să nu pierdem vremea, hai să abordăm mai bine niște probleme concrete, de-ale noastre. Uite, eu, ca om al cifrei și al exactului, zic să chibzuim puțin balconul ăsta din punct de vedere agricol și zootehnic. Vasăzică aici avem cușca cu

gîste, aici cloșca cu pușorii ei de aur, aici rațele și butoiul de varză...

Costele, eu mai zic ceva ca gospodină care m-am deprins de la mama: să cumparam câteva kilograme de pămîni de flori sau, dacă ăsta nu e prea fertil, poate faci tu o deplasare la țară și aduci în serietă niște pămîni

de-al nostru sîndos din Bărăgan, ca să punem într-un colț și o brazdă de măr și prunțel, să avem de-o legumă în casă.

Tanța, leguminoasele ca leguminoasele, e de plante minore și se dezcoltă pe toate drumurile, dar eu nu mă las pînă nu plantez aici pe balcon și niște viță de vie cu boala, ca să fie din punct de vedere estetic pentru umbră și pentru ca să mă simt și eu toamna producător.

Costele, din partea mea poți să sîdești aici și o livadă cu vișini, dar pînă la urmă găsește o soluție pentru găina asta porumbacă, sărăcuța, care e așa de inteligentă și de atașabilă, că azimineață mi-a ouat în brațe, pentru că nu are și ea un sediu al ei unde să-și depună produsele.

Lasă, Tanța, că fac eu rost de niște lăci de Pepsi-Cola sau poate le amenajez chiar un pom artificial, ca să se culce și ele la o altitudine mai înaltă.

Nu e nevoie de pom, Costele, că s-au obișnuit să se odihnească foarte confortabil pe antena de televizor a vecinului, care însă nu știu ce are nevastă-să cu cocoful nostru, că cîci i-a cîntat la fereastră toată noaptea de n-a putut să-și odihnească așternu.

Lui Costel îi sare deodată tandră. Niciodată n-a suportat să cadă sus și aude pe cineva persecutînd un animal, dar mi-te o pasăre.

Ce vorbești, dragă, a-n-drăznit să se lege de cocoful nostru?!

Si ca să lămurească lucrurile pe loc, se și adresează respectiviei vecine: — La ascultă, măi cetățeanco, da voi cînd ați făcut zafafetul ăla onomastic de-ați făcut numai brîulețe și hore stocate în creștelul meu pînă în zori de zi, eu m-am legat de cocoful vostru?!

Tanța intră în panică.

Costele, liniștește-te, că nu vreau să mă cert cu vecinii, că am și eu un prestigiu de onoare în cartierul ăsta și-i păcat că mi-l pîtezi.

Lasă-mă, Tanța, să mă răcoresc, că în casa și balconul meu sînt stăpîn și fac ce vreau. Dacă am chef organizez și un cor de cocofi pe patru voci, mai ceva de filarmonică ca „Madrigali”. La uite, domnule, vazăzică după ce mă chinui eu cu bietul cocof și-i dau lecții de canto ca să mă trezească la timp și în mod plăcut, cine vecinii și-i persecută talentul, care talent tu știi foarte bine că dacă nu-l posezi în tine natal, gaba te mai străduiești.

Costele, tu te infierbiști prea repede cînd vorbești în public, și știi cîi îți dăunează, de vizezi ieri toată noaptea cu ochii deschiși.

Tanța, nu-mi răpi plăcerea de a mă certa și eu măcar o jumă de oră pe zi cu vecinii, că nu vezi că e unii care se retrază mai rău ca preistoricii — aia din cavernele de altădată?!

Tanța este o femeie de caracter și de calm, dar cînd n-are încotro, pune mîna și acționează cu forța fizică. Astfel, în cazul de față, ea îl înșafă de guler pe Costel și-l introduce în casă dintr-un singur brînci.

Tanța, acum m-am răcorit mai rău decît dacă aș fi făcut un dus fierbinte scoțian. Pot să mă culc liniștit!

La care Tanța sare pînă la tavan.

Așa, Costele, culcă-te, că pe mine nu m-ai mai scos la o distracție de la prima sîmestrială, că uneori parcă a-nume nu-ți faci planul la taurine, ca să nu mai ieși cu mine în exterior, iar eu să stau toată ziua în casă și să vizionez cu imaginația pe pereții amintirilor noastre din trecut și să plîng cu lacrimi curate!

Costel își dă seama pe loc că problema e gîngășă și că trebuie tratată ca atare. Adică cu tact.

Bine, Tanța, uite în seara asta te scot la local și te distrez, ca să nu zici că mă comport cu tine ca un soț de altă dată. Imbracă-te cît mai elegant, că te duc la ceva de lux.

Tanța e plînd ochi de fericire.

Costele, dacă vrei să fii cît mai corespondentă posibil, atunci merg așa cum sînt: în pantaloni și pulover.

Perfect, și eu tot în pulover merg, că e de lîna.

Stai să-mi dau cu ceva pe la ochi și pe la buze.

Tanța se instalează în fața oglinzii, scoate din poșetă niște cutiufe, niște creioane și pensule și începe să se picteze cu o dexteritate membru al Fondului Plastic. Costel o urmărește fascinat câteva clipe, după care se intristează sincer și i-o spune frans:

Tanța, iartă-mă că sînt dintr-o bucată, dar eu cînd te-am cunoscut în gară la Medgidia tu aveai ochii albaștri spre verde, că de-ala m-am și atapat așa de suflete

tește de tine și-am pierdut acceleratul, iar acum observ că și i-ai făcut verzi spre albastru, de nu mai am nici o plăcere de ei.

Costele, dacă nu-ți place e acuma în comerț niște copsele străine care îți schimbă culoarea părului, unghiilor, o-brazului și ochilor într-un minut și mă fac în care nu-ai prefereri tu.

Lasă, Tanța, rîmii așa originală, cum era la Lehliu, om simplu, procent din strămoși, că tot așa era una la noi la sericii care intr-o zi și-a făcut unghiile cu copsea, în altă zi și-a copsit pîrul, în alta ochii, ca pînă la urmă s-o dea exemplu în seșină că și-a părăsit bărbatul în favoarea responsabilului cu pompierii voluntari. Eu știu o corbă sfîntă: mai bine natural, dar corect. Hai să mergem.

Cei doi pleacă braț la braț prin oraș, în căutarea unei distracții. În oraș, o lume și o imbulzeală de nu te poți deplasa lejer nici un metru. Tanța și Costel încep să se mire simultan și pe bună dreptate.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

Ja întreabă tu, Tanța, pe cineva, că ești mai socializat.

Ce-o fi, Tanța, cu inghesuală asta, de aleargă lumea ca la un meci de fotbal cu Rapidul în deschidere?

Nu știu, Costele, dar observo și eu cu ochiul liber că fiecare e cu pachete în brațe și damigene în mîini. Să nu se împarță ceva pe gratis undeva și noi să nu știm nimic.

creunul cu nevastă-să și să te sărute, să-ți strice poezia de pe față, doamne ferește, că iau mesele și le pun cu picioarele în sus și fac și-o crimă de drept comun.

Costele, fii și tu odată sensibil și urează-mi ceva în clipa asta solemnă și neiluminată, ca să-ți mînte tot anul.

Tanța, ce să-ți mai urez, că au reparat deja creunțul și ne vede lumea. Lasă că mai e timp pînă la ziua. Mai întîi mîncarea și pe urmă urarea.

Petrecerea continuă, iar vesela crește năvalnic. Costel a rezolvat deja porția de sarmale a lui și a Tanței, plus două baterii cu vin, drept pentru care se lasă din ce în ce mai stătător cu capul pe umerii nevastei.

Costele, văd că toată lumea e veselă, fii și tu mai neburatito nîtel. Uite ce frumoșe se joacă dia cu becurile colorate din tavan și cum le nimeresc ei cu paharele și cu sarmalele.

Tanța, oamenii se distrează, dar și plătesc. Treaba lor.

Intr-adevăr, unii consumatori se distrează dar se și întrec cu gluma. Căci peste câteva clipe Tanța scoate un adevărat rîcnet de spaimă.

Costele, mi-a căzut o sarmă în cap!

Costel se infurie și urlă ca o fard.

Mă! Mă care aruncați cu sarmale, că chem bucatărul!

Bineînțeles, nimeni nu-l ia în seamă, Petrecerea selectă de la „Ciresia” capătă un nou acint: începe dansul. O horă stocată cuprinde tot localul, după care orchestra lansează „Perinița”. Mesele sînt aruncate pe lîngă pereți, ca să fie spațiu. Cine nu dansează, rămîne în picioare și pricește.

Tanța, dacă nu-mi uitam batista acasă, că așa ai tu obiceiul, te sărutam și eu pe tine acum.

De, Costele, n-am avut noroc.

Se trece apoi la tangourii. Și astfel se întimplă evenimentul: un individ cu peruci se apropie de Tanța (Costel fiind tocmai în clipa respectivă într-un dialog pe bază de „Cotești” cu responsabilul) și o invită cu un gest languos să facă cu el un pas argentinian. Tanța acceptă invitația, care-i aminteste de minunatele seri petrecute la baturile din Lehliu. Dar n-a puț să facă nici doi pași și o întoarce, căci Costel a observat mișcarea și, în fața perucinist de guler și-l aruncă foarte simplu în stradă. Acesta se întoarce, fluieră scurt din dește, alții zec pe perucinisti apucă săjoneze de creste și ies pe ring. Nu știu cum să naieci cu cine au de-a face, nu știu ce e antrenamente mult mai grele acesese Costel în cariera lui de achizitor de taurine și că toți cheilnerii și responsabilii erau de partea lui. După fericire, scandalul nu a durat decît o oră, căci a intervenit bucatărul, care, mîncînd cu dexteritate mîna de tocat și polonicul, i-a culcat pe sub oțme pe toți perucinistii. Orchestra a intonat o nouă Periniță și petrecerea și-a reluat cursul ei normal și tripedant. Costel respiră ușurat.

Tanța, de-abia acum simt și eu chef de petrecere, așa că luăm două baterii la noi, mergem acasă, ne culcăm, și le beau eu mine cînd mă scol, că acum e ierziu. Hai acasă că ne-am distrat destul.

Costele, nici nu mă gîndesc să plec, căci pînă nu se servesc potroacele, că altfel nici nu sînt cît am făcut petrecere.

Dar pînă la potroace se mai întimplă un mic eveniment: cineva, simțind plăcere pentru un gest demonstrativ, se urcă pe masă, vrea să zică un toast, dar se împiedică de o mîină, cade și intră în comă. Răchete și spaima. Vine din fericire repede „Salcarea”, il ia pe țargă pe toastist și petrecerea tot nu se strică. Costel simte însă că nu mai poate întinde așa. A mîncat, a băut, a făcut și un scandal, adică exact ce-i trebuie omului pentru un revelație complet, așa că se poate rețega.

Tanța, hai și noi cu „Salcarea” asta că tramvaie nu mai avem și ne lasă în drum chiar acasă, am aranjat eu cu soferul.

Bine, Costele, că și eu simt că ne-am distrat prea arhifusciant.

Deci, repede în „Salcare”. În cinci minute cei doi sînt acasă. Costel adoarme încă de la ușă, cu cele două baterii în brațe ca un tată de gemeni. Tanța îl culcă, îmbrăcat, ca să nu-l deranjeze.

Blocul urlă de cîntec și de strigăte, tacanul dîrdîie, gemurile zdărnăne. Tanța vrea și ea să doarmă, dar cum? Iese pe balcon și strigă indignată: „Mă, mai terminați odată cu gălăgia și cu petrecerea noastră că vă reclamă administrator! Ce o-o fi apucat?”

După care se culcă în pat imediat și (scuzăți amînduntul) adoarme. Ceașurile arată orela zero și treizeci de minute. Noapte bună!

CÎNTEC DE ANUL NOU

de DUMITRU M. ION
și GEORGE CHIRILĂ

DOSLOVIE

aceasta binecuvîntată-nire case
un om gospodar și o femeie înaltă
pe toate le știe după măsură —
născut aici pe colină dintr-un dor
cearească putere și dintr-o cinste
lumii fără de care iarba n-ar crește,
floarea n-ar fi floare, omul n-ar muri;
Buruienii nenumărate s-ar așeza
Peste credința ogorului său plin de rod.
Dar casa aceasta în care rid la ferestre
Copiii, casa pe care lei de argilă
Țin soarele pe limbă, — e cea mai vrednică
Memorie a cuvintelor mele.

PRĂVILI

Căprioara casei răspunde în riu,
Lemnul dă muguri; la fiecare streasniță
Ghicim un cuib de pasăre măiastră; viața
lei urmează fiorul aici după alte —
Nebănuite prăvili, Copiii cresc într-o zi
Cum n-au crescut părinții într-un an
Și n-au știut ce-i legea care poartă
În miezul ei un luminat destin;
Copiii fac roată în jurul pomului
Smuig barba părintelui lor, barba de vată,
Și dau flacăra albă și cîntă

IUBIRE

Din dureri de-ar fi să mă ridic
Lut de soare logodit în spic —
Pentru-un glas în odă recules,
Te-aș iubi cu-aceiași înțeleș;
Cum privighetea casei zborul,
Drumurile lumii călătorul,
Cîmpul cu porumb vecinii mei,
Gînditorul codrul de idei,
Cerbul ager muntele sălbatec,
Oțelarul cîmpul de jărătec,
Te-aș iubi cu-aceiași înțeleș.

VĂD INTINERIND

O FAMILIE

Pîinea e caldă, în aburii ei
Închipuim icone străvechi; femeia tină
Frîmîntă la ziuă aluatul, împletindu-l
În patru și-n șase și-n opt.
Mă uit într-un bob de grîu
Ca-ntr-o poveste mă uit.
Grîul nostru e copt.
Mă uit într-un bob de grîu
Și văd întinerind o familie.

COPII

Fantastic și fierbînte,
Curge un fior pe virful
Și mierlele-au trecut
În alte virfuri să-și alcătuiască
Pe măsura clipei trîlul. Noi am venit
Să răsădim un măr, să mai săpăm
În liniștea grădinii o fîntînă
Spre care se vor apleca-nsetați, copiii
Și vor sorbi în zori adînc
Cînstindu-ne.

INVĂȚĂTURILE

TATĂLUI CĂTRE FIU

Fîlîndă ești un om tinăr și vrei
Rîul și ramul, piatra și soarele
Încă o dată să le măsoară,
Hotărâște o clipă și spune:
Eu, marele meșter am pictat Voronețul
Eu, marele, tainicul meșter, la Argeș
Căutam de hulub să măsoar
Aerul și aurul puterii domnești.
Eu, prea cînstitul Mihai voievod —
Am adunat tara românilor,
Eu, prea tinărul, sfătuitorul acestui ogor
I-am dat glas să rodească.

NUNTA

Acesta e mirele cu steaua în frunte,
El vine din munte pe soare
Printre umbra de mioare
Și din fluier de pomi începe să cînte:
Unde fi-e nunta, baciule, tintule,
Unde fi-e dorul și oia
Năzdrăvana, cu o mie de rădăcini strigătoare
Unde sint luna și pădurile iarna
Și acel sobor de privigheteoară
Și valurile de mare care
Să izbească în soare?
Mireasă, mireasă crăiasă nuntită
Peste munți petită
În ziua de simbhătă, ziua cea mai lungă,
Iată mirele tău, iată bucuria ta;
Muntele l-a lăsat să te ajungă
Și copacii i-au dat fluierule
Și noi i-am pus în gură vorbele
Și în creștet roua florii;
Bucură-te, mireasă
Și la poartă și la nuntire acasă,
Acesta e mirele tău cu steaua în frunte,
Cel izvorit din piatră
Și însuflețit de pămînt și de cer,
De soarele semîncur

FRAȚII MEI

DEPRIND MESERIILE

Iată cum frații mei
Își destăinuie la Vadul Vleții visul
Cu credința care-i face să rămînă
Apropiati aceleiași vetre —
La durere și la suferință; ochii lor
Adulmează aburii lutului primăvăratec
Petrecîndu-se-n muguri, Tirziu —
Tine sobor în preajma casei
Fiica florii-soarelei, de se adună
Mirindu-se vecinele
Că floarea-soarelei știe o limbă tainică
Pe care doar frații mei o înțeleg.
O fîntînă vie pe toți ne leagă
Dîndu-ne străvechile înfățișări
Ale celorla creșcuți pe-aceste obcine:
Și s-au numit plăieși
Și s-au numit haiduci
Și viovezi ei s-au numit
Și s-au numit panduri
Și ne-au numit pe noi.

Iată, frații mei deprind
Meseriile pămîntului,
Cele grele, cele și mai grele,
Cele în care brațul e certat cu odihna,
Pleoapa certată cu somnul.

OAMENI PE COLINE

Soarele ca un cocș de munte
S-a arătat peste casă. Ușile
Au luat focul veșnic și l-au închis în lemn.
Oamenii atunci au ieșit și-au cîntat:
Iată soarele nostru și cîmpul nostru,
Lîngă casă noi așteptăm zeii tineri
Să miște sevele-n spic.
Copiii alergau, se aureau fructele
Și copiii cîntau lîngă soarele-nchis
În semîntețe unii deal plin de copaci;
Și iar era dimineață și-o tîină adîncă
A soarelui care vine să acopere țarina.
Oamenii plecau pe coline
Să aplece pînă la inimă, pînă la ferestre
Toată puterea închisă în roade.
Atunci ne bucuram și strigam către soare —
Cocoșul acela roșcat care adormea în munte.

CÎNTEC

Ci dacă suflă vîntul dinspre munți
Vîntul în patrie mai multe nunți

Și sufletul în arderi noi se țese
Cînd toate fetele devin mirese.

Legendă nouă murmură copacii,
Dau lumile în zvon de violină.
Izvoarele s-aprind în rădăcini
Ca-n vreme, pe cînd, statornic, geto-dacii
Vedeau în orice fîică o regină.

CUVINTE

Douăzeci de poezii, douăzeci de marineri,
Douăzeci de muncitori, douăzeci...
Numărul acesta multiplicat, cuvintele tari,
Fulger roșite pe unde să treci,
Peste apele-închise în glasul luminii,
Peste tot ce e trup și fierbinte și bun,
Peste popoare de grîne și liniștea plîin —
Unde e tărîm și răcoare și cald
Și munții-așteptînd în poporul român,
Fierbinți și cuvintele celor douăzeci
de milioane

Tinere, drepte ca un arc în scîlcipire;
Glasuri cutremurătoare stîncă și viața și ard
Peste pagini fără măsură; în fire
Mări sărbătorești; douăzeci de poezii,
Douăzeci de... douăzeci de muncitori
Spun la vîrstele țării ce bun e pămîntul.
Cîte culori și nectar așteaptă în flori,
Rodul cînstetea cuvîntului, și cîmpul
Trece în aburi de profunde cîntări,
Dați-mi în această zi, eu strigam,
Văile și munții, colina și fesul...
Toate erau atît de aproape, ramuri de ram —
Și știam cît de mică podoabă e versul.

CÎNTEC ÎN PRAGURI

Pentru atîta cînstire și slavă
Pentru eroii casei noastre și pentru
Toate vorbele bune roșite,
Pentru cei care s-apleacă și sorb
Cîntecul privigheteilor spre zori,
Pentru părinți, pentru vecinii mei tineri,
Pentru liniște și pentru surori
Se cuvine un cîntec de dragoste mare.
De sete mare, de cunoaștere-a celui ce cîntă
Pentru noi care-am ieșit o dată pe cîmpuri
Și-apoi de unsprezece mii de ori.
Pentru noi cei care-am cîntat acel cîntec
curat,

Pentru casa noastră mereu,
Pentru casa vecinului, pentru casa celor care
Au cărat la țărîm nostru de viață
Sacii grei ai înțelegerii noastre,
Să ne putem bucura, să cîntăm
Tineri și vîrstnici deopotrivă în praguri
— Bună dimineața, patrie tinărl!

Foto: SORIN DAN

Și de buzele tale
Și de fluierule grele izvorite din popasul
Mioarei care ține
Unde-i oia năzdrăvană, zicătoare
De cuvinte și de vorbe de durere
Și de vorbe de cînstire
Pentru mireasă și mire.

Solemnitatea înmînării unor decorații

În cursul zilei de sîmbătă a
avut loc în Capitală solemnitatea
conferinței de ordine și medalii ale
Republicii Socialiste România
acordate prin Decret al Consiliu-
lui de Stat, cu prilejul celui de-a
XX-a aniversării a proclamării
Republicii.

La solemnitatea care a avut loc
dumineața, la Palatul Marii Adu-
nări Naționale, distincțiile au
fost înmînate de tovarășul Emil

Bodnaraș, vicepreședinte al Con-
siliului de Stat.
În cadrul unei alte solemnități
care s-a desfășurat la amiază, tot
la Palatul Marii Adunări Națio-
nale, distincțiile au fost înmînate
de tovarășa Constanța Crăciun,
vicepreședinte al Consiliului de
Stat.

Solemnități de înmînare a
distincțiilor au avut loc și în alte
orașe din țară.

(Agerpres)

TELEVIZIUNE

31 DECEMBRIE 1967

10,00 — Pentru copii: Pofții
la circ; 10,40 — Să ridem cu
Stan și Bucurie — muzică popu-
lară românească; 11,40 — Con-
cert simfonic. În program: Con-
cert pentru pian și orchestră nr.
5 în Mi bemol major de
Beethoven. Interpretază orches-
tra simfonică a Filarmonei
„George Enescu”. Solist: Radu
Lupu. Dirijor: Mircea Basarab.
Concertul pentru vioară și or-
chestră în Re major, opus 77 de
Brahms. Interpretază Orchestra
simfonică a Radioteleviziunii. So-
list: Isaac Stern — S.U.A. Di-
rijor: Josef Cotton; 13,20 — În-
chiderea emisiunii de dimineață;
21,50—4,30 — Program special:
„REVELION 1968”.

1 IANUARIE 1968

18,00 — Moș Gerilă?... Pre-

zent! Emisiune de Erica Petrușă
și Tatiana Sireleanu. Versuri și
muzică de Nina Cassian; 19,00
— Interpreți preferați de muzică
populară; 19,30 — Telemagazinul
de seară; 19,45 — Teatrul în
studio: „Cercul nu există” de
Al. Mirodan; 20,15 — Filmul
artistic „Vacanța” — produc-
ție a Studiourilor engleze cu
Cliff Richard; 21,35 — Selecti-
uni din programul de Revelion
(I); 23,50 — Telemagazinul de
noapte; 24,00 — Închiderea e-
misiunii.

2 IANUARIE 1968

18,00 — Cînt și joc în toată
țara. Muzică populară româ-
nească; 18,30 — Film pentru
copii: „Vacanța lui Bonifaciu”;
18,50 — De la Revelionul ti-
neretului. Reportaj filmat; 19,30
— Telemagazinul de seară; 19,45
— După Revelion. Emisiune de
varietăți. Transmisiune din Stu-
dioul de concerte al Radiotele-
viziziunii. În pauză: — Desene
animată; 22,15 — Selectiuni din
programul de Revelion (II);
23,15 — Telemagazinul de noapte;
23,30 — Închiderea emisiunii.

P A T R I E I

(Urmare din pag. 1-a)

— țarul din vatră — cit în-
țarul și din tocul depus de-a
lungul veacurilor. Patria —
Mama lui Ștefan cel Mare,
mama destinului nostru as-
pru, de apărători, la răscru-
cea furtunilor — mama lui
Ștefan cel Mare — nu crudă,
nu cumplică, nu trimițîndu-ne
la moarte — dar aspră, severă,
îmbîndu-ne fierbînte și cu
glas fierbînte trezîndu-ne la
realitate, făcînd apel la for-
țele din noi, glasul de care
ascultăm, înțelepciunea și
dragostea și seriozitatea și do-
grea, și lacrimile și ocrucia
și demnitatea de care as-
cultăm și în care recunoș-
tem mama noastră veșnică,
atoputernică — Mama lui
Ștefan cel Mare — nu trimi-
țîndu-ne la moarte, dar trimi-
țîndu-ne la școală și amintîndu-
ne de marile noastre in-
datoriri, mîndruindu-ne cu bi-
ruințele noastre.

Pe măsură ce Patria devine
mai puternică, mai fru-
moasă, mai fericită, prin ope-
ra minții și a brațelor noastre
— trăim în adorație pentru
ea, o iubim mai mult, trăim
mai fericit, avem sentimentul
împlinirii noastre în ea și
prin ea. Cu cît Patria este
mai puternică — cu atît cîm-
pion noi mai puternici, perso-
nalitatea noastră dobîndînd
și se consolidează o nouă di-
mensiune: profundul, cald
umanism capabil să îmbrăți-
șeze toată umanitatea. Începe
tot pămîntul în inima noas-
tră, iubim întreaga suflare
omenească, sîntem solidari cu
întreaga lume — și sîntem
așa pentru că un colțisor din
lume — aici între Dunăre și

Mare și salbe de rîuri curate
— întocmai ca o mamă, pe
vatra munților ei — ne-a
crescut astfel, ne-a format
astfel, a făcut din noi, în
doză miă de ani, astfel de
oameni.

Patria — focul din vatră
al soldaților lui Decebal, al
marilor Domni ai pămîntului,
focul din inimile comunistilor,
steagul roșu al Partidului Co-
munist Român — can-
titatea de foc și de lu-
mină, cantitatea de oțel și
cantitatea de piatră înlăță-
tă spre cer, cantitatea de
floare și de fructe și de la-
uri: etajele și ferestrele
largi la care privesc copiii,
cantitatea de substanță cenu-
șie activă, cantitatea de inal-
tă calificare, cantitatea de
știință de măiestrie și de
competență, gradul de eficien-
ță a eforturilor — gradul de
progres, gradul de umanitate
atins, curcuzi, depășit. În fie-
care dintre noi este Patria —
ca o lege a legilor, ca o esen-
ță cosmică și ca o rațiune su-
premă. Patria — cadranul
solar — stîncă și soarele —
inima rămasă adînc sub Sar-
mizegetuza continuînd să
măsoare veșnicia noastră;
Patria — revărsările de pri-
măvară, triumful și strî-
gătele cocorilor, rîndurile
sub streșină, cîrările de
cârlă fulgerînd pe sub ape,
imensele revărsări de floare,
esența munților de brazi. Patria
— Ciobanul Mioriței și
Mesterul Manole, mîndruindu-
se din balade în laboratoare,
mîndruindu-se pe zidurile mînd-
stirilor, pe baraje și pe Hidro-
centrale, pe schelele Româ-
niei moderne, pe platformele
oțelărilor, în sălile de coman-
dă automată a uzinelor, ace-

lași Mester Manole în noi toți,
sfîrșind munți, topind
munți, înălțînd civilizația so-
cialistă, înălțînd flacăra uni-
nismului socialist.

Patria — cînturile au smuls
de-a lungul lumii înțelesul
acestui cuvînt, l-au schilodit,
l-au împriștat. Gîngășul,
uriazul conștient a rămas adev-
sea îngropat sub ruinele unor
catastrofe sociale.

Patria visată — Patria mult
cîștată, Patria prin care a
pulsat single a două mii de
ani — și de atîtea ori a fost
ferțit! Astăzi o sărbătorim
noi, o cîntăm noi, liberă, pu-
ternică, demnă, sîrălucitoare,
în plină desăvîrșire.

Am văzut Patria într-o
noapte de decembrie, cu
douăzeci de ani în urmă.
Plouase mărunț, o burniță
lungă cenușie, și îngheța-
se și dealurile se acoperise
cu o coajă grosă de gheață
grea, tare și pă-
durile, grădinile trozeau în
încălece de gheață — încît
un vînt de-ar fi pornit ar fi
înălțat totul, cu un strigăt
uriaz de păduri sfîrșimate, de
grădini desperate. Dar n-a
pornit vîntul, decît mai tîrziu.
A început să se încăl-
zească, și apoi a suflat și vîntul,
întîi ușor, apoi în rafale
mai tari și au început să se
audă pîrîiturile, plesnirile
gheții, poleiului curgînd, sfîr-
șîndu-se, rîspîndindu-se,
usurînd pădurile, grădinile,
pămîntul. Am auzit atunci
pădurile rîsulînd ușurate și
pămîntul respirînd și el, ușu-

rat. Și tot în noaptea aceea
am știut că multă vreme și
de pe tot trupul țării vor con-
tinua să curgă, să se împraș-
tie cu un zornăit lung de
ghețuri și de lanțuri, toate
ghețurile și poverile — pînă
cînd Țara va intra în primă-
vară și va înflori și se va
înălța.

Sînt multe — și vor fi me-
reu din ce în ce mai multe
— împrăjurările în care noi
vom putea exclama: „Iată
Patria!” „Acesta-i Patria!”
Vom spune mereu așa, —
trezind prin lanțurile sau prin
podgoriile Dobrogei, sau trezî-
nd pe Litoralul Mării Ne-
gre, sau vizitînd Forțile de
Fier, sau Combinatul Sider-
urgic — Galați, sau Hidro-
centrala de pe Argeș sau
Crăiova, printre cîstelăile
Brașovului sau Hunedoara,
sau încă atîtea locuri care
vor scoate din sufletul nostru
cuvintele înecate de emoție:
„Iată Patria!” „Astăzi Pa-
tria!”

Am privit Patria într-o
podgorie, apoi într-o grădînă
de pierici, apoi într-un lan
de grîu, apoi într-o singură
pierzică dintr-o grădînă a Do-
brogei. Pe chipul splendid al
unei pierici am admirat lu-
minile, forța, măreția, viața,
geniul, strălucirea țării în-
tregi. Un singur trunchi, o pier-
ică în colorul cărora se în-
tîneau soarele și furnalele și
electricitatea și laboratoarele
și combinatul chimice, și tri-
gafii, și știința și conștiința
și — țara întregă privea lu-
minoasă, robustă, plină de
forță și de seninătate, plină
de înțelepciune și de frumu-
șețe prin obraji unei pierici.
Și am spus: „Astăzi Patria...”

INFORMAȚII

Colectivul Operei Române a
szenat sîmbătă seara premie-
ra operii „Apus de soare” de
Mans Barberis. Libretul este
semnat de George Teodorescu,
după cunoscuta piesă a lui Dela-
vrancea. Conducerea muzicală a
apartinut dirijorului Paul Popes-
cu, regia lui Jean Rînzescu, iar
scenografia lui Ion Ipșer.

Rolul lui Ștefan cel Mare, a
fost deținut de Octav Enigărescu,
alături de care în spectacol au

mai apărut Teodora Lucaciu, Va-
lentin Teodorin, Iulia Bucuiceanu,
Jean Hvorov și alți interpreți
valoroși.

Ploiești — Cu spectacolul pre-
zentat sîmbătă seara la Buzău,
ansamblul popular mongol și a-
tînciat turneul în regiunea Plo-
iești. Timp de cinci zile, oaspeții
au oferit spectatorilor un program
bogat, alcătuit din piese din fol-
clorul mongol.

CINEMATOGRAFE

1—7 ianuarie 1968

UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE
rulează la Patria (orele 9;
11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

ESCROC FĂRĂ VOIE
rulează la Republica (orele
8,30; 10,30; 12,45; 15; 17; 19,15;
21,30). București (orele 9;
11,30; 13,30; 15,30; 18,45; 21).

CIND TU NU EȘTI
rulează la Lucașfăru (orele
9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30;
20,45). Gloria (orele 9;
11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,30).

O SUTĂ UNU DALMATIENI
rulează la Festival (orele 9;
11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Mio-
rita (orele 9; 11,15; 13,30; 16;
18,15; 20,30). Modern (orele
9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15;
20,30).

REGINA DE ZĂPADĂ
rulează la Capitol (orele 9,30;
11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

REÎNTOARCEREA LUI SUR-
COUF
rulează la Victoria (orele 9;
11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

Arta (orele 9—18 în conti-
nuare 18,15; 20,30).

MANELA
rulează la Lumina (orele 9,30;
15,45 în continuare 18,15;
20,30).

PROGRAM PENTRU COPII —
dimineața

rulează la Doina (orele 9—10
—11) și TREIZECI DE ANI
DE VESELE (orele 12; 14;
16; 18,15; 20,30).

LOANA
rulează la Union (orele 15,30;
18; 20,30, duminică ora 10),
Joi și sîmbătă ora 18 — Desene
animată. Munca (orele 16;
18,15; 20,30).

UN TAXI PENTRU TOBRUK
rulează la Giulești (orele 10;
15,30; 18; 20,30).

JOCURI NESCHIMBATE
rulează la Festival (orele 9;
11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21).

Excelsior (orele 8,30; 11; 13,30;
16; 18,30; 21). Aurora (orele
8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30).

CONTELE BOBBY, SPAIMA
VESTULUI SĂLBATIC
rulează la Infrățirea (orele
9—11) și
simbhătă, duminică) Drumul
sării (orele 15; 17,30; 20, du-
minică ora 11), Cotroceni
(orele 15,30; 18; 20,30).

ALO, JAPONIA!
rulează la Timpuiri Noi (orele
9—11).

CEA MAI LUNGĂ NOAPTE
rulează la Buzesti (orele
15,30; 18; 20,30).

ZECE NEGRI MITITEI
rulează la Crîngăși (orele

15,30; 18; 20,15. De la 4 ianu-
ria RĂZBUNĂTORIL (orele
15,30; 18; 20,15). Cosmos (o-
rele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

De la 4 ianuarie FANFAN LA
TULIPE (orele 14,30; 16,30;
18,30; 20,30).

REPUBLICĂ SKID
rulează la Crîngăși (orele 9;
11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MARTIN SOLDAT
rulează la Bucegi (orele 9;
11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

Tomis (orele 9—18 în conti-
nuare: 18,15; 20,30). Flamura
(orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15;
20,30).

MARELE RESTAURANT
rulează la Mosilor (orele
15,30; 18; 20,30).

CERUL ÎNCEPE LA ETAJUL
III
rulează la Unirea (orele 16;
18,15; 20,30). 2 și 7 ianuarie
matineu ora 11). Lira (orele
15,30; 18; 20,30).

AL SAPELEA CONTINENT
rulează la Dacia (orele 8—21
în continuare). Flacăra (orele
15,30; 18; 20,30).

DRAGOSTEA UNEI BLONDE
rulează la Central (orele 9;
11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

PROFESORUL DISTRAT
rulează la Vitan (orele 15,30;
18; 20,30).

O FATĂ FERICITĂ
rulează la Progresul (orele
15,30; 18; 20,30, duminică ora

11). Popular (orele 15; 17; 19;
21).

FANTOMAS CONTRA SCOT-
LAND YARD
rulează la Viitorul (orele
15,30; 18; 20,30). De la 4 ianu-
rie ZECE NEGRI MITI-
TEI (orele 15,30; 18; 20,30).

SPARTACUS
ambete seri —
rulează la Colentina (orele 15;
18,30, duminică ora 9,30).

OCULUL
rulează la Volga (orele 9,30;
11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

ZOSIA
rulează la Floarea (orele 9;
11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CINE VA DESCHIDE UȘA?
rulează la Rahova (orele
15,30; 18; 20,30). Duminică ora
10,30).

VULTURII ZBOARĂ DEVRE-
ME
rulează la Ferentari (orele
15,30; 18; 20,30). De la 4 ianu-
rie OPERAȚIUNEA CRO-
SSBOW (orele 15,30; 1

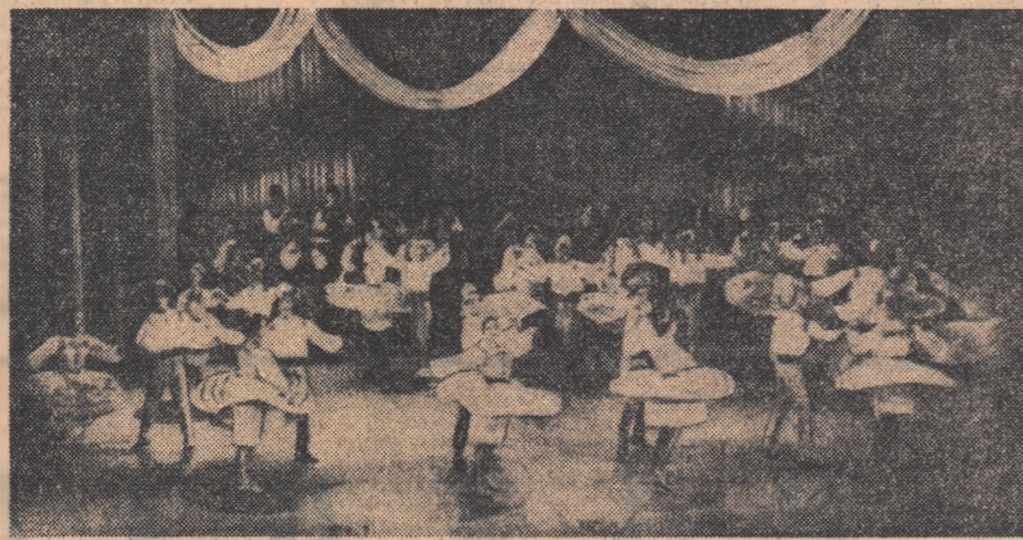
ROMÂNIA 67

Răsfoind, la sfârșit de an, paginile ziarelor și revistelor,

efectuind o succintă retrospectivă a impresiilor oaspeților care ne-au vizitat țara, a opiniilor despre România exprimate pe cele mai diferite meridiane, de personalități politice, oameni de cultură, ziaristi și cu renume, găsești un punct comun, o idee prezentă pregnant: aprecierea și stima de care se bucură pretutindeni România socialistă. Găsim în toate aceste aprecieri și mărturii o reflectare grăitoare a ecoului mondial al realizărilor înfăptuite pe multiple planuri de poporul nostru sub conducerea Partidului Comunist, al afirmării demnității naționale, al politicii de pace, bună înțelegere și colaborare cu toate popoarele lumii.

Fiește, n-am putut înmănunchea aici decît un foarte mic număr de opinii și impresii. Ele ne oferă, însă, o imagine a prestigiului României pe arena internațională. Parcurgîndu-le, încercăm un justificat sentiment de mîndrie pentru ceea ce am reușit să realizăm în anii construcției socialiste, pentru urcusul nostru continuu spre culmile progresului și civilizației, pentru locul pe care-l ocupă astăzi patria noastră în concertul mondial.

Republica Socialistă România în prezent relații diplomatice cu 77 de state, cu 45 mai multe decît în 1955 (dintre acestea, cu 72 la rang de ambasadă). Repartizate pe continente, statele cu care avem relații diplomatice aparțin următoarelor zone: 26 în Europa, 22 în Asia, 20 în Africa, 9 în cele două Americi.

Ansambul „Ciocirlia” pe scena Teatrului Paladium din Londra.

Suleyman Demirel, primul ministru al Republicii Turcia: „Bucureștii cu pietele și bulevardurile sale largi, cu clădirile sale impunătoare, cu parcurile sale frumoase, este, fără îndoială, unul din centrele importante ale Balcanilor, din toate punctele de vedere. De asemenea, vreau să subliniez că ne-a plăcut mult Constanța, care are rolul unei ariere principale în ce privește comerțul exterior al României. Construcțiile turistice de aci constituie expresia cea mai frumoasă a eforturilor depuse de țara dv. în acest domeniu. În ocurile pe care le-am vizitat am văzut națunea română muncind cu entuziasm și caracterizată, am avut prilejul să constat eforturile deosebite depuse pe drumul industrializării țării”.

Giovanni Pieraccini, ministrul economice al Italiei: „Am fost freat de marele efort pe care-l depune poporul român pentru a construi o economie modernă, cu o industrie multilateral dezvoltată. Efort pe care-l-am văzut reflectat pretutindeni în înfăptuirea prevederilor planului dv. cincinal”.

Mika Špiljak, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia: „Prima impresie după vizită este optimistul, încrederea în forțurile proprii pe care le-am înțeles pretutindeni în țara dv. Ceea ce am văzut în întreprinderile de la București, Borzești, Orașul Gheorgheni (Gheorghiu-Dej), Constanța, ceea ce am auzit despre rezultatele foarte bune (înscind cu datele despre realizarea planului anual de dezvoltare a economiei dv.) atestă că optimismul acesta are o bază reală. Pentru mine a fost într-adevăr o mare plăcere să văd la fața locului dezvoltarea puternică a industriei chimice și petrochimice românești. Pe orice prieten al țării dv. acest lucru nu poate decît să-l bucure”.

Jaimo Nebot, președintele Juntei de planificare din Ecuador: „Am avut diferite contacte, am vizitat întreprinderi industriale, cu care prilej am putut cunoaște ritmul înalt de dezvoltare al țării, progresul înregistrat în ultimii ani de toate ramurile economiei românești. O serie de convorbiri cu oficialități din țara dumneavoastră au avut ca obiect nu numai extinderea legăturilor economice,

ci și dezvoltarea, în general, a relațiilor dintre cele două țări și popoare”.

Ahmed al Sayed Hammad, ministrul comerțului și aprovizionării al Sudanului: „Știm că România posedă o experiență foarte bună din punct de vedere industrial, mai cu seamă în ce privește industria petrolieră și cea constructoare de tractoare. De altfel, noi am și văzut unele mașini și utilaje folosite în aceste sectoare cu prilejul vizitelor la uzinele „Tractorul” și „Steagul roșu” din Brașov și „1 Mai” din Ploiești. Impresiile noastre sînt excelente. Dorim să utilizăm în economia sudaneză experiența țării dv., mai ales în aceste domenii, spre avantajul afit al Sudanului, cit și al României”.

Helena Lefferova, vicepreședinta al Adunării Naționale a R.S. Cehoslovacei: „Delegația noastră se înalpaiază în patrie cu cele mai plăcute amintiri din vizita făcută în frumoasa și ospitaliera dv. țară. Desi vizita a fost scurtă, am avut posibilitatea să cunoaștem direct multe succese importante ale harnicului dumneavoastră popor; pretutindeni ne-a întîmpinat o prietenie sinceră și ne-am bucurat de o primire cor-

noastră Il are față de țara prietenă România și un semn de bun augur pentru promovarea înțelegerii și cooperării între sisteme de concepții politice și ideologice diferite”.

THE TIMES: „La Națiunile Unite, prestigiul românesc nu a fost niciodată atât de mare și delegația României s-a bucurat de cea mai mare atenție”.

G. I. BRANKOV, Președintele Comitei permanente pentru construcții, arhitectură și sistematizare a Adunării Populare a R. P. Bulgaria: „În cursul vizitei am luat cunoștință în mod direct de transformările istorice uriașe petrecute de la instaurarea puterii populare în România. În acest timp s-a construit mult, dar mai important este că ritmul creșterii de la an la an. Convorbirile pe care le-am avut ne-au întărit, totodată, convingerea că națiunile populare române sînt îndreptate spre dezvoltarea afit a colaborării dintre țările noastre, cit și în direcția extinderii colaborării cu celelalte țări balcanice”.

PAUL MARTIN, ministrul de externe al Canadei: „Guvernul canadian apreciază alegerea noului președinte al Adunării Generale a O.N.U. ca o recunoaștere a contribuției de seamă pe care o aduce România în problemele internaționale”.

AHMED EL-BISHTI, ministrul afacerilor externe al Libiei: „Acesta alegere (a reprezentantului român ca președinte al Adunării Generale a O.N.U.) este o mărturie a respectului deosebit pe care organizația

noastră Il are față de țara prietenă România și un semn de bun augur pentru promovarea înțelegerii și cooperării între sisteme de concepții politice și ideologice diferite”.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

SOLIDARI CU STUDENȚII SPANIOLI

La inițiativa Unului Național a studenților din Elveția, la Geneva a avut loc o adunare de solidaritate cu mișcarea studențească din Spania.

Intr-o declarație dată publicității după încheierea adunării, la care au participat și reprezentanții ai organizațiilor studențești din Suedia, se afirmă solidaritatea cu lupta studenților spanioli pentru drepturi democratice, împotriva represunilor polițienești.

„CEI PATRU” LA STOCKHOLM

Patru tineri americani, care au dezerat din forțele armate S.U.A. printr-o protestă împotriva războiului din Vietnam, au sosit vineri la Stockholm, cerînd azil politic autorităților suedeze. Intrebați despre starea de spirit a camarazilor lor din forțele americane, cei patru tineri — Richard Bailey, John Barilla, Michael Lindner și Carl Anderson — au arătat că foarte mulți doresc să deserzeze. „În condițiile actuale, deserzarea nu este dezonorantă”, a declarat Bailey, iar Barilla a adăugat: „Nu-mi este rușine să fiu numit un dezerter, cînd deserzarea înseamnă că nu dorești să te asociezi la un lucru atît de urît ca războiul”. „Comisia pentru străini” din Stockholm a hotărît să acorde celor patru marelui american o autorizație de provizorie de ședere în Suedia, pînă ce se va stabili dacă li se poate acorda azil politic.

Protocol româno-sovietic

La 30 decembrie 1967, la Moscova, s-au încheiat tratativele și a fost semnat protocolul privind schimbul reciproc de informații între Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică. Tratatul s-a desfurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie. În conformitate cu protocolul semnat, schimbul de mărfuri dintre cele două țări crește în comparație cu anul 1967 și va reprezenta aproximativ 770 milioane ruble. Părțile au convenit să continue munca în ceea ce privește lărgirea pe mai departe a schimbului de mărfuri pentru anul 1968.

Uniunea Sovietică va livra în Republica Socialistă România utilaj de transport și de ridicat, utilaj rutier și de construcții, mașin-unelte, camioane, cocs-mineriu de fier, laminate, bumbac, televizoare, ceasuri și alte mărfuri.

Din România vor fi livrate în Uniunea Sovietică nave, mașin-unelte, utilaje electrotehnice, produse petroliere (levi, produse chimice și de asemenea, mobilă, tricotate, confecții și alte mărfuri.

Incepul noului an găsește Republica Cuba în haine de sărbătoare. 1 ianuarie marchează o dată memorabilă în istoria poporului cubanez: aniversarea răsturnării regimului dictatorial al lui Batista. Cu 9 ani în urmă (la 1 ianuarie 1959) după îndelungate și grele lupte, poporul Cubei și-a cucerit libertatea.

În anii care au urmat după victoria revoluției, poporul cubanez, sub conducerea Partidului Comunist, a muncit cu dîrzenie, obținînd succese în construcția socialismului.

Profunde transformări structurale s-au realizat în toate domeniile vieții politice, economice, sociale. Reforma agrară, industrializarea țării, lupta pentru lichidarea analfabetismului, construcția de locuințe, școli și spitale au fost doar cîteva din măsurile care au avut ca scop schimbarea înnoitoare în viața Cubei și a poporului cubanez. Uneltrile imperialiste, care încercau să lichideze cuceririle revoluționare ale Cubei, s-au lovit de hotărîrea fermă a poporului cubanez de a lupta pentru apărarea drepturilor dobîndite.

Poporul român privește cu simpatie eforturile poporului cubanez îndreptate spre progres și bunăstare și se bucură din inimă de realizările Cubei socialiste.

Deși situate la mii de kilometri, între Republica Socialistă România și Republica Cuba s-au stabilit relații de colaborare rodnică. Aceste relații au la bază principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Recenta vizită a delegației guvernamentale economice române în Cuba a constituit un nou pas pentru dezvoltarea relațiilor frățești româno-cubaneze, pe tărîm politic, economic, tehnico-științific și cultural.

Cu prilejul sărbătorii Republicii Cuba, poporul și tineretul României transmit poporului și tinerii generații din Cuba un călduros salut și le urează noi realizări în lupta pentru înflorirea continuă a patriei lor.

Școala cubaneză

În cei nouă ani care au trecut de la victoria revoluției, poporul cubanez a obținut importante succese în domeniul culturii și învățămîntului. Situația moștenită de la regimul dictatorial Batista era deosebit de grea. Ca în mai toate țările latino-americane, exista și în Cuba un procentaj ridicat de analfabeți — aproximativ trei sferturi din populație. Sistemul de învățămînt reacționar, bazat pe școlile particulare și clădit pe interesele și mijloacele celor avari, încheia drumul instruirii și culturii pentru copiii din popor.

Lipsa de locuri de școli și de cadre didactice, deosebit de acută în zona rurală, completa această sumară moștenire.

Ca urmare a luptei pentru edificarea noului stat a fost însoțită de o vastă acțiune de cultura-

de peste hotare

EVOLUȚIA CIPRIOTĂ

Președintele Ciprului, Makarios, a adresat o scrisoare secretarului general al O.N.U., U Thant, în care declară că „guvernul provizoriu” constituit de ciprioiți turci.

In scrisoare se menționează că acțiunea minorității turce „este în contradicție cu rezoluția Consiliului de Securitate și prejudiciază bunele oficii ale secretarului general, acceptate de toate părțile interesate”. Agenția Associated Press informează totodată, că secretarul general al O.N.U. a început o nouă rundă de consultări cu reprezentanții părților implicate direct în conflict.

In noaptea de vineri spre sîmbătă, amuși agenția France Presse, anuște uniații ale găzii naționale cipriote au fost puse în stare de alarmă din ordinul gu-

Ziua națională a Sudanului

La fiecare început de an, poporul sudanez sărbătorește aniversarea independenței țării sale. În urmă cu 12 ani, la 1 ianuarie 1956, scuturînd jugul colonial de decenți, Sudanul s-a proclamat republică independentă, pașind pe drumul înălțării moștenirii coloniale.

Situat în Africa răsăriteană, între Egipt, Marea Roșie, Etiopia, Kenia, Uganda, Africa Centrală, Ciad și Libia, pe teritoriul vechii Nubii, Sudanul este, cu cei circa 2,5 milioane km² și 15 milioane de locuitori ai săi, unul din cele mai mari state ale continentului.

Deși în subsolul său se găsesc numeroase bogății, Sudanul era, la data obținerii independenței, datorită îndelungatei dominații coloniale, o țară înapoiată din punct de vedere economic, în care industria lipsea aproape cu desăvîrșire și al cărei venit național provenea aproape exclusiv din agricultura și creșterea vitelor — aflate și ele într-un stadiu rudimentar de dezvoltare. De aceea, lupta poporului sudanez pentru eliberare națională și progres, a cărei primă încununare a fost proclamarea independenței, nu a luat sfîrșit. Poporul sudanez luptă pentru înălțarea grelei moșteniri coloniale. Forțele progresiste sudaneze privesc ca un obiectiv de cea mai mare importanță consolidarea independenței naționale prin dezvoltarea economică și socială.

Poporul român, care a salutat cu bucurie proclamarea independenței Sudanului și stabilirea relațiilor diplomatice româno-sudaneze încă din primul an de existență a Republicii Sudan, urează poporului sudanez noi succese în lupta sa pentru întărirea independenței și progres.

Revelionul mercenarilor

Mica localitate ruandeză Shingugu a dobîndit la acest sfîrșit de an o faimă aparte. Aici își „petrec” în capitalitate revelionul grupului mercenarilor albi alungați acum două luni din Congo în urma acțiunii energice a armatei naționale. În locul fastului fostelor reședințe coloniale, ei trebuie vrînd nevrînd să se mulțumească cu ospitalitatea unui lagăr de tranzit. Vizitatorii au relatat, de altfel, că mercenarii se bucură de un tratament bun și în orice caz incomparabil cu cel aplicat populației din Bukavu și Kishangani, localitățile congoleze pe care le-au controlat.

După suferințele impuse conștient este greu de presupus că — în afara unor rude rămase prin vreo țară vest-europeană — s-ar mai găsi cineva care să le deplîngă soarta. Este o încheiere și deocamdată încă nu dintre cele mai triste ale activității lor. Ce le rezervă Anul Nou? O reîntoarcere în țările de unde au plecat sau tragera la răspundere pentru cele înșăpuite în trecuturi apropiat? În capitalele vest-europene roata norocului se poate învîrți din nou: una din căpeteniile mercenarilor, Mike Hoare, s-a instalat într-o confortabilă reședință londoneză unde a început să-și scrie memoriile ca orice funcționar colonial care își amintește de o aventură demnă de a fi adusă la cunoștință cu mai multe sau mai puține care nu au fost încă date publicității.

Unii mercenari apar evident nerentabili, și totuși o dată cu șansa, dacă se ține seama că oameni dispuși la orice au totdeauna căutare, iar pînă la legiferarea în diferite state a interzicerii înrolării de mercenari mai este cale lungă. Dar, guvernul Ruandei a anunțat că va respecta cu strictețe rezoluțiile anterioare ale Organizației Națiunilor Africane și hotărîrile recentei conferințe de la Kampala din Shingugu, urează să fie adoptată o poziție de principiu față de organizarea și folosirea bandelor de mercenari, mergînd în cererea ca statele de unde provin să suporte daunele materiale ale acțiunilor mercenarilor. Declarația făcută săptămîna aceasta de președintele conștient Mobutu în care cerea extrădarea mercenarilor lasă îndoială dacă răsăfitele jalnice ale acestor bande vor primi bilete de avion spre limanurile vest-europene.

Alungarea mercenarilor din Congo și pripasul prelungit în lagărul de la Shingugu marchează nu numai șigmatizarea mercenarilor, dar și compromiterea folosirii lor în urma eraselor ineficiențe de a înfrunta un adversar organizat. După eșecul din Congo, angajarea de mercenari apare evident nerentabilă, și totuși o dată cu acest sfîrșit de an nu dispar cu desăvîrșire mercenarii: prezența „instrucătorilor” străini în rîndurile regaliste în Yemen și în rîndurile secesiștilor din Nigeria arată cit de greu intră instituția mercenarilor cu desăvîrșire în istorie.

Z. FLOREA

SĂRBĂTOAREA CUBEI

Studenți de la facultatea de arte plastice cu șevaletul pe străzile Havanei.

Vizitatori la standul românesc din cadrul Tîrgului internațional de la Hanovra (R. F. a Germaniei)

„În timpul vizitei în România m-au interesat problemele privind viața și munca tineretului și activitatea multilaterală a U.T.C. M-am bucurat de o primire călduroasă, frățească. Întîlnirile pe care le-am avut mi-au permis să cunosc atît problemele generației tinere cit și aspecte concludente ale dezvoltării României, importanțele sale realizări” (JEAN PIERRE ONANCA, secretar al Consiliului

Central Executiv Național al organizației Tineretului Mișcării Naționale a Revoluției din Congo-Brazzaville).

„Aveți un tineret care poate fi învidiat. Tinerii din România au toate posibilitățile pentru a se realiza potrivit vocației lor, potrivit cunoștințelor pe care le-au acumulat. Facultățile românești pregătesc nu numai specialiști, ci și oa-

meni cu un larg orizont, cetățeni receptivi la marile probleme politice, culturale, sociale”. (RUTH TJECA, secretar general al Uniunii Naționale a Studenților din Camerun).

„Întîlnirile cu activiștii Uniunii Tineretului Comunist ne-au dat posibilitatea să cunoaștem problemele actuale ale activității U. T. C., preocupările tineretului român, tineret en-

tuziast, a cărui prezență în efortul cotidian am remarcat-o pretutindeni în vizita noastră prin România” (LENNART INGBERG, vicepreședinte al Ligii tineretului de stînga din Suedia).

„Avem un puternic sentiment de stimă și admirație pentru tinerii noștri prieteni din România. Ceea ce mi s-a părut cel mai semnificativ a fost spiritul

Naționale a Federației Tineretului Socialist al Partidului Socialist Italian al Uniunii (Proletare).

„Zilele petrecute în România au fost cu adevărat încîntătoare, am cunoscut o țară frumoasă, un popor harnic, un tineret entuziast”. (TOIVGO IDAMSU-REN, membru al Biroului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Revoluționar Mongol).

realizare a maselor și de democratizare a sistemului de învățămînt. Încă din primii ani ai revoluției a început lupta împotriva analfabetismului, la care a participat, în deplină adiere, întregul popor. Au fost create brigăzi pentru alfabetizare, cu rezultatul că la sfîrșitul anului 1961 o masă de aproape 5 milioane de oameni fusese alfabetizată și că, excepțiv un procent foarte redus de bîtrîni, bolnavi și nevorbitori ai limbii spaniole, analfabetismul fusese practic lichidat, Cuba devenind prima țară latino-americană fără analfabeți.

Tot în 1961 a început naționalizarea școlilor particulare și s-a introdus învățămîntul general gratuit. Pentru acoperirea necesarului de spațiu școlar, „paletele sîrătoarelor fugite de teama revoluției” și o parte din cazarmile militare au fost transforma-

te în școli. Concomitent, au fost construite noi locuri de școli însumînd numai în anul 1959—1961, 11 000 de săli de clasă.

În anii următori a fost pus pe baze noi și conținutul sistemului de învățămînt. S-a introdus învățămîntul politehnic, au fost create cursuri de cultură generală pentru muncitorii din întreprinderi, fără scoaterea din producție, s-a instituit rețeaua învățămîntului preșcolar și un sistem de învățămînt deschis tuturor copiilor din popor, cu trei trepte: cursul elementar primar („basica”) cu o durată de 4 ani, cursul elementar secundar („segunda basica”) cu o durată de 3 ani, și cursul preuniversitar, cu o durată de 3 ani. De asemenea, pentru acoperirea necesarului de cadre calificate au fost înființate școli

tehnice și un sistem original de pregătire uniformă a cadrelor didactice, înlocuind sistemul vechi, reacționar, care prevedea pentru învățătorii „de țară” un nivel mai slab de pregătire decît pentru cei „de oraș”.

Succesele învățămîntului din Cuba, la nouă ani de la victoria revoluției, sînt ilustrate și de faptul că în prezent, din totalul de 7 milioane de locuitori ai țării, 2 milioane, adică aproape 30 la sută, sînt cuprinși în diferite forme de învățămînt (față de numai 85 000 în anul 1956) și că prin grija statului pentru tineret, pînă în 1975 urmează a se construi nenumărate în mediul rural școli și instituții preșcolare pentru un milion de copii.

BAZIL ȘTEFAN